ד ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אל
ב יהושע בן נון משרת משה לאמר והוה בתר
דמית משה עבדא דיי ואמר יי ליהושע
בר נון משמשנה דמשה למימר׃ משה
עבדי מת ועתה קום עבר את הירדן הזה
אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר אנכי נתן
להם לבני ישראל׃ משה עבדי מית וכען קום
עבר ית ירדנא הדין את וכל עמא הדין לארעא
ב דאנא יהיב להון לבני ישראל׃ כל מקום אשר
ה תדרך כף רגלכם בו לכם נתתיו כאשר דברתי
וחס אל משה׃ כל אתרא דתדרוך פרסת רגליכון
ביה לכון יהבתיה כמא דמלילית עם משה׃
ב מהמדבר והלבנון הזה ועד הנהר הגדול
נהר פרת כל ארץ החתים ועד הים הגדול
מבוא השמש יהיה גבולכם׃ ממדברא ולבנן
הדין ועד נהרא רבא נהרא פרת כל ארע חתאי
ועד ימא רבא מעלני שמשא יהי תחומכון׃
ו לא יתיצב איש לפניך כל ימי חייך כאשר
הייתי עם משה אהיה עמך לא ארפך ולא
אעזבך׃ לא יתעתד אנש קדמך כל יומי חייך
כמא דהוה מימרי בסעדיה דמשה כן יהי
מימרי בסעדך לא אשבקנך ולא ארחקנך׃
חזק ואמץ כי אתה תנחיל את העם הזה את
הארץ אשר נשבעתי לאבותם לתת להם׃
תקף ועילם ארי את תחסין ית עמא הדין
ית ארעא דקיימית לאבהתהון למתן להון׃

ב רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות ככל
התורה אשר צוך משה עבדי אל תסור ממנו
ג ימין ושמאול למען תשכיל בכל אשר תלך׃
לחוד תקף ועילם לחדא למטר למעבד ככל
אוריתא דפקדך משה עבדי לא תסטי מנה
לימינא ולסמאלא בדיל דתצלח בכל אתר
ב דתהך׃ לא ימוש ספר התורה הזה מפיך והגית
וחסרי בו יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל
ד הכתוב בו כי אז תצליח את דרכך ואז תשכיל׃
לא יעדי ספרא דאוריתא הדין מפומך ותהי
הגי ביה יימם ולילי בדיל דתטר למעבד
ככל דכתיב ביה ארי בכין תצלח ית אורחתך
ובכין תכשיט׃ הלא צויתיך חזק ואמץ אל
ג תערץ ואל תחת כי עמך יהוה אלהיך בכל
אשר תלך׃ הלא פקידתך תקף ועילם לא
תדחל ולא תתבר ארי בסעדך מימרא דיי
אלהך בכל אתר דתהך׃
ויצו יהושע את שטרי העם לאמר׃ ופקיד
יהושע ית סרכי עמא למימר׃ עברו בקרב
ב בקפ המחנה וצוו את העם לאמר הכינו לכם צדה
כי בעוד שלשת ימים אתם עברים את הירדן
הזה לבוא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם
נתן לכם לרשתה׃ עברו בגו משריתא ופקידו
ית עמא למימר אתקינו לכון זודין ארי בסוף
תלתא יומין אתון עברין ית ירדנא הדין
למיעל למירת ית ארעא דיי אלהכון יהיב

בכל אשר תלך ג וסימנ׳ והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך רק חזק הלא צויתיך חזק ואמץ

לכון למירתה׃ ולראובני
ולגדי ולחצי שבט המנשה אמר יהושע
לאמר׃ ולשבט ראובן ולשיבט גד ולפלגות
שבטא דמנשה אמר יהושע למימר׃ זכור
את הדבר אשר צוה אתכם משה עבד יהוה
לאמר יהוה אלהיכם מניח לכם ונתן לכם את
הארץ הזאת׃ הוו דכירין ית פתגמא דפקיד
יתכון משה עבדא דיוי למימר יוי אלהכון
מניח לכון ויהיב לכון ית ארעא הדא׃ נשיכם
טפכם ומקניכם ישבו בארץ אשר נתן לכם
משה בעבר הירדן ואתם תעברו חמשים לפני
אחיכם כל גבורי החיל ועזרתם אותם׃ נשיכון
טפלכון ובעירכון יתבון בארעא דיהב לכון
משה בעברא דירדנא ואתון תעברון מזרזין
קדם אחיכון כל גיברי חילא ותסעדון יתהון׃
עד אשר יניח יהוה לאחיכם ככם וירשו גם
המה את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם
ושבתם לארץ ירשתכם וירשתם אותה אשר
נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן מזרח
השמש׃ עד דיניח יהוה לאחיכון כותכון ויתון
אף אנון ית ארעא דיוי אלהכון יהיב להון
ותתובון לארע ירותתכון ותירתון יתה דיהב
לכון משה עבדא דיוי בעברא דירדנא מדנח
שמשא׃ ויענו את יהושע לאמר כל אשר צויתנו
נעשה ואל כל אשר תשלחנו נלך׃ ואתיבו ית
יהושע למימר כל דפקידתנא נעביד ולכל אתר

דתשלחיננא נזיל׃ ככל אשר שמענו אל משה
כן נשמע אליך רק יהיה יהוה אלהיך עמך
כאשר היה עם משה׃ כמא דקבילנא מן משה
כן נקביל מינך לחוד יהי מימרא דיוי אלהך
בסעדך כמא דהוה בסעדיה דמשה׃ כל איש
אשר ימרה את פיך ולא ישמע את דבריך לכל
אשר תצונו יומת רק חזק ואמץ׃ כל גבר דיסריב
על מימרך ולא יקביל ית פתגמך לכל דתפקדנה
יתקטיל לחוד תקף ועילם׃

וישלח יהושע בן נון מן השטים שנים אנשים
מרגלים חרש לאמר לכו ראו את הארץ ואת
יריחו וילכו ויבאו בית אשה זונה ושמה רחב
וישכבו שמה׃ ושלח יהושע בר נון מן שטין
תרין גברין מאללין ברז למימר איזילו חזו ית
ארעא וית יריחו ואזלו ועלו לבית איתתא
פונדקיתא ושמה רחב ושכיבו תמן׃ ויאמר
למלך יריחו לאמר הנה אנשים באו הנה הלילה
מבני ישראל לחפר את הארץ׃ ואתאמר למלכא
דיריחו למימר הא גבריא אתו הלכא בליליא
מבני ישראל לאללא ית ארעא׃ וישלח מלך
יריחו אל רחב לאמר הוציאי האנשים הבאים
אליך אשר באו לביתך כי לחפר את כל הארץ
באו׃ ושלח מלכא דיריחו לות רחב למימר
אפיקי גבריא דאתו לותיך דעלו לביתיך ארי
לאללא ית כל ארעא אתו׃ ותקח האשה את
שני האנשים ותצפנו ותאמר כן באו

חמשים ד׳ חס בליש וסימנה׳ עלו תעברו ויעברו עד קצה ס׳ ... ולא ישמע ד׳ וסימנה׳ ולא ישמע אליכם פרעה ויסרו אתו ולא ישמע כל איש ראית רבות

האנשים ולא ידעתי מאין המה׃ ודברת איתתא
ית תרין גבריא ואטמרתנון ואמרת בקשטא
אתו לותי גבריא ולא ידעית אימכן אנון׃
ויהי השער לסגור בחשך והאנשים יצאו לא
ידעתי אנה הלכו האנשים רדפו מהר אחריהם
כי תשיגום׃ והוה עדן למיחד תרעא בקבלא
וגבריא נפקו לא ידעית לאן אזלו גבריא רדופו
בפריע בתריהון ארי תדבקונונון׃ והיא
העלתם הגגה ותטמנם בפשתי העץ הערכות
לה על הגג׃ והיא אסיקתנון לאיגרא ואטמרתנון
בטעוני כתנא דסדירין לה על איגרא׃ והאנשים
רדפו אחריהם דרך הירדן על המעברות והשער
סגרו אחרי כאשר יצאו הרדפים אחריהם׃
וגבריא רדפו בתריהון אורח ירדנא על
מגזתא ותרעא אחדו בתר דנפקו רדפיא
בתריהון׃ והמה טרם ישכבון והיא עלתה
עליהם על הגג׃ ואנון עד לא שכיבו והיא
סליקת לותהון לאיגרא׃ ותאמר אל האנשים
ידעתי כי נתן יהוה לכם את הארץ וכי נפלה
אימתכם עלינו וכי נמגו כל ישבי הארץ
מפניכם׃ ואמרת לגבריא ידענא ארי יהב יי
לכון ית ארעא וארי נפלת אימתכון עלנא
וארי אתברו כל יתבי ארעא מן קדמיכון׃
כי שמענו את אשר הוביש יהוה את מי ים
סוף מפניכם בצאתכם ממצרים ואשר עשיתם
לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחן

ולעוג אשר החרמתם אתם׃ ארי שמענא ית
דיביש יי ית מי ימא דסוף מן קדמיכון
במפקכון ממצרים ודעבדתון לתרין מלכי
אמוראה דבעברא דירדנא לסיחון ולעוג
דגמרתון יתהון׃ ונשמע וימס לבבנו ולא
קמה עוד רוח באיש מפניכם כי יהוה אלהיכם
הוא אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת׃
ושמענא ואתמסי לבנא ולא אשתארת עוד
רוח באנש מן קדמיכון ארי יי אלהכון הוא
אלהים דשכינתיה בשמיא מלעילא ושליט
על ארעא מלרע׃ ועתה השבעו נא לי ביהוה
כי עשיתי עמכם חסד ועשיתם גם אתם עם
בית אבי חסד ונתתם לי אות אמת׃ וכען קיימו
כען לי במימרא דיי ארי עבדית עמכון טיבו
ותעבדון אף אתון עם בית אבא טיבו ותתנון
לי את דקשוט׃ והחיתם את אבי ואת אמי ואת
אחי ואת אחותי ואת כל אשר להם והצלתם
את נפשתינו ממות׃ ותחון ית אבא וית אמא
וית אחי וית אחותי וית כל דילהון ותשיזבון
ית נפשתנא ממותא׃ ויאמרו לה האנשים
נפשנו תחתיכם למות אם לא תגידו את דברנו
זה והיה בתת יהוה לנו את הארץ ועשינו עמך
חסד ואמת׃ ואמרו לה גבריא נפשתנא מסירין
חלף נפשתכון לממת אם לא תחוון ית פתגמנא
דין ויהי כד יתין יי לנא ית ארעא ונעביד עמיך
טיבו וקשוט׃ ותורדם בחבל בעד החלון כי ביתה

ולא ידעתי ה׳ וסימנה׳ ותצפנו עבדך ככבש השירו ובצלעי ה׳ — הוא אלהים ד׳ וסימנה׳ וימס לבבנו ויצ׳ אלהים אמת הלא אתה דעו כי יי׳ הוא אלהים

יושבת ב׳ סוף פס׳ וסימנ׳ וצחומה מל׳ בתוך עמי חס׳ ·:— משבעתך ב׳ חס׳ וסימנ׳ נקים אנחנו משבעתך הזה והיינו נקים משבעתך אשר השבעתנו

בקיר החומה ובחומה היא יושבת׃ ושלחתנון
באטונא מן חרכא ארי ביתה בכותל שורא
ובשורא היא יתבא׃ ותאמר להם ההרה לכו
פן יפגעו בכם הרדפים ונחבתם שמה שלשת
ימים עד שוב הרדפים ואחר תלכו לדרככם׃
ואמרת להון לטורא איזילו דלמא יערעון
בכון רדפיא ותיטמרון תמן תלתא יומין עד
דיתובון רדפיא ובתר כין תהכון לאורחכון׃
ויאמרו אליה האנשים נקים אנחנו משבעתך
הזה אשר השבעתנו׃ ואמרו לה גבריא זכאין
אנחנא ממומתיך הדא דקיימת עלנא׃ הנה
אנחנו באים בארץ את תקות חוט השני הזה
תקשרי בחלון אשר הורדתנו בו ואת אביך
ואת אמך ואת אחיך ואת כל בית אביך תאספי
אליך הביתה׃ הא אנחנא עלין בארעא ית תורא
דחוט זהוריתא הדין תקטרין בחרכא דשלשלתנא
ביה וית אבוך וית אמיך וית אחך וית כל בית
אבוך תכנשין לותיך לביתא׃ והיה כל אשר
יצא מדלתי ביתך החוצה דמו בראשו ואנחנו
נקים וכל אשר יהיה אתך בבית דמו בראשנו
אם יד תהיה בו׃ ויהי כל דיפוק בר מדשי ביתיך
לברא חובת קטוליה ברישיה ואנחנא זכאין
וכל די יהי עמיך בביתא חובת קטוליה ברישנא
אם יד אנש תהי ביה׃ ואם תגידי את דברנו זה
והיינו נקים משבעתך אשר השבעתנו׃ ואם
תחוון ית פתגמנא דין ונהי זכאין ממומתיך

דקיימת עלנא׃ ותאמר כדבריכם כן הוא ותשלחם
וילכו ותקשר את תקות השני בחלון׃ ואמרת
כפתגמיכון כן הוא ושלחתנון ואזלו וקטרת
ית תורא דזהוריתא בחרכא׃ וילכו ויבאו ההרה
וישבו שם שלשת ימים עד שבו הרדפים ויבקשו
הרדפים בכל הדרך ולא מצאו׃ ואזלו ועלו לטורא
ויתיבו תמן תלתא יומין עד דתבו רדפיא ובעו
רדפיא בכל אורחא ולא אשכחו׃ וישבו שני
האנשים וירדו מההר ויעברו ויבאו אל יהושע
בן נון ויספרו לו את כל המצאות אותם׃ ותבו
תרין גבריא ונחתו מן טורא ועברו ואתו לות
יהושע בר נון ואשתעיאו ליה ית כל דערעא
יתהון׃ ויאמרו אל יהושע כי נתן יהוה בידנו
את כל הארץ וגם נמגו כל ישבי הארץ מפנינו׃
ואמרו ליהושע ארי מסר יי בידנא ית כל ארעא
ואף אתברו כל יתבי ארעא מן קדמנא׃

וישכם יהושע בבקר ויסעו
מהשטים ויבאו עד הירדן הוא וכל בני ישראל
וילנו שם טרם יעברו׃ ואקדים יהושע בצפרא
ונטלו משטין ואתו עד ירדנא הוא וכל בני
ישראל ובתו תמן קדם דיעברון׃ ויהי מקצה
שלשת ימים ויעברו השטרים בקרב המחנה׃
והוה מסוף תלתא יומין ועברו סרכיא בגו
משריתא׃ ויצוו את העם לאמר כראתכם
את ארון ברית יהוה אלהיכם והכהנים הלוים
נשאים אתו ואתם תסעו ממקומכם והלכתם

שני האנשים ד׳ וסימנ׳ ותקח האשה ועמדו שני האנשים וישבו שני בני בליעל ·:— והכהנים הלוים ג׳ וסימנ׳ וידבר משה ויצוו את העם בני צדוק

אחריו ויפקידו ית עמא למימר כמחזיכון ית
ארון קימא דיי אלהכון וכהניא ליואי נטלין
יתיה ואתון תיטלון מאתרכון ותהכון בתרוהי:
אך רחוק יהיה ביניכם ובינו כאלפים אמה במדה
אל תקרבו אליו למען אשר תדעו את הדרך
אשר תלכו בה כי לא עברתם בדרך מתמול
שלשום: ברם רחיק יהי ביניכון וביניה כתרין
אלפין אמין במשחתא לא תקרבון לותיה
בדיל דתדעון ית אורחא דתהכון בה ארי לא
עברתון באורחא מאתמלי ומדקמוהי:
ויאמר יהושע אל העם התקדשו
כי מחר יעשה יהוה בקרבכם נפלאות: ואמר
יהושע לעמא אזדמנו ארי מחר יעביד יי
ביניכון פרישן: ויאמר יהושע אל הכהנים
לאמר שאו את ארון הברית ועברו לפני העם
וישאו את ארון הברית וילכו לפני העם: ואמר
יהושע לכהניא למימר טולו ית ארון קימא
ועברו קדם עמא ונטלו ית ארונא דקימא ואזלו
קדם עמא: ויאמר יהוה אל יהושע
היום הזה אחל גדלך בעיני כל ישראל אשר
ידעון כי כאשר הייתי עם משה אהיה עמך:
ואמר יי ליהושע יומא הדין אשרי לרבותך
בעיני כל ישראל דידעון ארי כמא דהוה
מימרי בסעדיה דמשה כין יהי מימרי בסעדך:
ואתה תצוה את הכהנים נשאי ארון הברית
לאמר כבאכם עד קצה מי הירדן בירדן תעמדו:

ואת תפקיד ית כהניא נטלי ארונא דקימא למימר
כמטיכון עד קצת מי ירדנא בירדנא תקומון:
ויאמר יהושע אל בני ישראל
גשו הנה ושמעו את דברי יהוה אלהיכם: ואמר
יהושע לבני ישראל אתקרבו הלכא ושמעו
ית פתגמיא דיי אלהכון: ויאמר יהושע
בזאת תדעון כי אל חי בקרבכם והורש יוריש
מפניכם את הכנעני ואת החתי ואת החוי ואת
הפרזי ואת הגרגשי והאמרי והיבוסי: ואמר
יהושע בדא תדעון ארי אלהא קיים אתרעי
לאשראה שכינתיה ביניכון ותרכא יתריך מן
קדמיכון ית כנענאי וית חתאי וית חואי וית
פרזאי וית גרגישאי ואמוראי ויבוסאי: הנה
ארון הברית אדון כל הארץ עבר לפניכם בירדן:
הא ארון קימא דרבון כל ארעא עבר קדמיכון
בירדנא: ועתה קחו לכם שני עשר איש משבטי
ישראל איש אחד איש אחד לשבט: וכען דברו
לכון תרי עסר גברין משבטי ישראל גברא
חד גברא חד לשבטא: והיה כנוח כפות רגלי
הכהנים נשאי ארון יהוה אדון כל הארץ במי
הירדן מי הירדן יכרתון המים הירדים מלמעלה
ויעמדו נד אחד: ויהי כמנח פרסת [illegible]י כהניא
נטלי ארונא דיי רבון כל ארעא במי ירדנא
מי ירדנא יפסקון מיא דנחתין מלעילא ויקומון
לכנא חד: ויהי בנסע העם מאהליהם לעבר את
הירדן והכהנים נשאי הארון הברית לפני העם:

כבאכם ג וסימנה עד קצה מי הירדן תבאו אל עם העיר — תדעון ד וסימנה בזאת בזאת למען למען — אחל ב וסימנה תת פחדך אחל גדלך

ויהי כד נטלו עמא ממשכניהון למעבר ית
ירדנא וכהניא נטלי ארונא דקימא קדם עמא׃
וכבוא נשאי הארון עד הירדן ורגלי הכהנים נשאי ג
הארון נטבלו בקצה המים והירדן מלא על ג
כל גדותיו כל ימי קציר׃ וכממטי נטלי ארונא ד
עד ירדנא ורגלי כהניא נטלי ארונא טבילא בקצת
מיא וירדנא מלי על כל כיפוהי כל יומי חצדא׃
ויעמדו המים הירדים מלמעלה קמו נד אחד
הרחק מאד באדם העיר אשר מצד צרתן והירדים מאדם ק
על ים הערבה ים המלח תמו נכרתו והעם עברו ו
נגד יריחו׃ וקמו מיא דנחתין מלעילא קמו רכנא כת
חד דרחקין לחדא מאדם קרתא דבסטר צרתן ב
ודנחתין לימא דמישרא ימא דמלחא שלימו וקר
פסקו ועמא עברו לקביל יריחו׃ ויעמדו הכהנים מ
נשאי הארון ברית יהוה בחרבה בתוך הירדן
הכן וכל ישראל עברים בחרבה עד אשר תמו
כל הגוי לעבר את הירדן׃ וקמו כהניא נטלי
ארון קימא דיי ביבשתא בגו ירדנא מתקנא
וכל ישראל עברין ביבשתא עד דשלימו כל
עמא למעבר ית ירדנא׃ ויהי כאשר תמו כל הגוי
לעבר את הירדן ויאמר יהוה
אל יהושע לאמר׃ והוה כד שלימו כל עמא
למעבר ית ירדנא ואמר יי ליהושע למימר׃ קחו
לכם מן העם שנים עשר אנשים איש אחד איש
אחד משבט׃ דברו לכון מן עמא תרי עסר גברין
גברא חד גברא חד משבטא׃ וצוו אותם לאמר ב בספ

שאו לכם מזה מתוך הירדן ממצב רגלי הכהנים
הכין שתים עשרה אבנים והעברתם אותם עמכם
והנחתם אותם במלון אשר תלינו בו הלילה׃ ופקידו
יתהון למימר טולו לכון מכא מגו ירדנא מאתר
מקם רגלי כהניא מתקנא תרתא עסרי אבניא
ותעברון יתהון עמכון ותחתון יתהון בבית
מבתא דתביתון ביה בליליא׃ ויקרא יהושע אל
שנים העשר איש אשר הכין מבני ישראל
איש אחד איש אחד משבט׃ וקרא יהושע לתרי
עסר גברין דאתקין מבני ישראל גברא חד גברא
גברא חד משבטא׃ ויאמר להם יהושע עברו
לפני ארון יהוה אלהיכם אל תוך הירדן והרימו
ג לכם איש אבן אחת על שכמו למספר שבטי בני
ישראל׃ ואמר להון יהושע עברו קדם ארונא
דיי אלהכון לגו ירדנא וארימו לכון גבר אבנא
חדא על כתפיה למנין שבטיא דבני ישראל׃ למען
ל תהיה זאת אות בקרבכם כי ישאלון בניכם מחר
לאמר מה האבנים האלה לכם׃ ברם דתהי דא את
ביניכון ארי ישאלון בניכון מחר למימר מא
אבניא האלין לכון׃ ואמרתם להם אשר נכרתו
מימי הירדן מפני ארון ברית יהוה בעברו בירדן
ה נכרתו מי הירדן והיו האבנים האלה לזכרון לבני
ישראל עד עולם׃ ותימרון להון דפסקו מי ירדנא
מן קדם ארון קימא דיי במעבריה בירדנא פסקו מי
ירדנא ויהוין אבניא האלין לדכרנא לבני ישראל
עד עלמא׃ ויעשו כן בני ישראל כאשר צוה יהושע

והירדן ג וסימנה והערבה מלא גבל — וצוו ב בספ וסימנה הכינו לכם צדה שאו לכם מזה — למספר שבטי בני ישראל ג וסי והיו לאחד והרימו ויעשו

וישאו שתי עשרה אבנים מתוך הירדן כאשר
דבר יהוה אל יהושע למספר שבטי בני ישראל
ויעברום עמם אל המלון ויניחום שם׃ ועבדו כן
בני ישראל כמא דפקיד יהושע ונטלו תרתא
עסרי אבניא מגו ירדנא כמא דמליל יי עם
יהושע למנין שבטיא דבני ישראל ואעברונון
עמהון לבית מבתא ואצנעונון תמן׃ ושתים
עשרה אבנים הקים יהושע בתוך הירדן תחת
מצב רגלי הכהנים נשאי ארון הברית ויהיו שם
עד היום הזה׃ ותרתא עסרי אבניא אקים יהושע
בגו ירדנא באתר מקם רגלי כהניא נטלי ארונא
דקימא והוו תמן עד יומא הדין׃ והכהנים נשאי
הארון עמדים בתוך הירדן עד תם כל הדבר
אשר צוה יהוה את יהושע לדבר אל העם ככל
אשר צוה משה את יהושע וימהרו העם ויעברו׃
וכהניא נטלי ארונא קימין בגו ירדנא עד דשלים
כל פתגמא דפקיד יי ית יהושע למללא עם עמא
ככל דפקיד משה ית יהושע ואוחיאו עמא ועברו׃
ויהי כאשר תם כל העם לעבור ויעבר ארון יהוה
והכהנים לפני העם׃ והוה כד שלים כל עמא למעבר
ועבר ארונא דיי וכהניא קדם עמא׃ ויעברו בני
ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה חמשים לפני
בני ישראל כאשר דבר אליהם משה׃ ועברו בני
ראובן ובני גד ופלגות שבטא דמנשה מזרזין
קדם בני ישראל כמא דמליל עמהון משה׃ כארבעים
אלף חלוצי הצבא עברו לפני יהוה למלחמה אל

ערבות יריחו׃ כארבעין אלפין מזרזי חילא עברו
קדם עמא דיי לקרבא למישרי יריחו׃
ביום ההוא גדל יהוה את יהושע בעיני
כל ישראל ויראו אתו כאשר יראו את משה כל
ימי חייו׃ ביומא ההוא רבי יי ית יהושע בעיני
כל ישראל ודחילו מנה כמא דדחילו מן משה
כל יומי חיוהי׃ ויאמר יהוה
אל יהושע לאמר׃ ואמר יי ליהושע למימר׃ צוה
את הכהנים נשאי ארון העדות ויעלו מן הירדן׃
פקיד ית כהניא נטלי ארונא דסהדותא ויסקון מן
ירדנא׃ ויצו יהושע את הכהנים לאמר עלו מן הירדן׃
ופקיד יהושע ית כהניא למימר סקו מן ירדנא׃ ויהי
בעלות הכהנים נשאי ארון ברית יהוה מתוך הירדן
נתקו כפות רגלי הכהנים אל החרבה וישבו מי הירדן
למקומם וילכו כתמול שלשם על כל גדותיו׃ והוה
כד עלין למסק כהניא נטלי ארון קימא דיי מגו
ירדנא אתנגידא פרסת רגלי כהניא ונחא על יבשתא
ותבו מי ירדנא לאתרהון ואזלו כמאתמלי ומדקמוהי
על כל כיפוהי׃ והעם עלו מן הירדן בעשור לחדש
הראשון ויחנו בגלגל בקצה מזרח יריחו׃ ועמא
סליקו מן ירדנא בעסרא לירחא קדמאה ושרו
בגלגלא בסיפי מדנח יריחו׃ ואת שתים עשרה
האבנים האלה אשר לקחו מן הירדן הקים יהושע
בגלגל׃ וית תרתא עסרי אבניא האלין דנסיבו מן
ירדנא אקים יהושע בגלגלא׃ ויאמר אל בני
ישראל לאמר אשר ישאלון בניכם מחר את

ויראו ו׳ חס וסימנה ביום ההוא וישמעו כל ישראל מאד מאד כל הגוים וכל שמואל כותה במה וכל איש ישראל — צוה ג׳ וסימנה הכהנים ויברתו לי ישועות יעקב

אבותם לאמר מה האבנים האלה: ואמר לבני
ישראל למימר דישאלון בניכון מחר ית אבהתהון
למימר מא אבניא האלין: והודעתם את בניכם
לאמר ביבשה עבר ישראל את הירדן הזה:
ותהודעון ית בניכון למימר ביבשתא עבר
ישראל ית ירדנא הדין: אשר הוביש יהוה
אלהיכם את מי הירדן מפניכם עד עברכם כאשר
עשה יהוה אלהיכם לים סוף אשר הוביש מפנינו
עד עברנו: דיביש יי אלהכון ית מי ירדנא מן
קדמיכון עד דעברתון כמא דעבד יי אלהכון
לימא דסוף דיביש מן קדמנא עד דעברנא: למען
דעת כל עמי הארץ את יד יהוה כי חזקה היא
למען יראתם את יהוה אלהיכם כל הימים: בדיל
דידעון כל עממי ארעא ית גבורתא דיי ארי
תקיפא היא בדיל דתדחלון קדם יי אלהכון כל
יומיא: ויהי כשמע כל מלכי
האמרי אשר בעבר הירדן ימה וכל מלכי הכנעני
אשר על הים את אשר הוביש יהוה את מי הירדן
מפני בני ישראל עד עברנו וימס לבבם ולא היה
בם עוד רוח מפני בני ישראל: והוה כד שמעו כל
מלכי אמוראה דבעברא דירדנא מערבא וכל
מלכי כנענאה דעל ימא ית דיביש יי ית מי
ירדנא מן קדם בני ישראל עד דעברו ואתמסי
לבהון ולא אשתארת בהון עוד רוח מן קדם בני
ישראל: בעת ההיא אמר יהוה
אל יהושע עשה לך חרבות צרים ושוב מל את

בני ישראל שנית: בעידנא ההוא אמר יי
ליהושע עביד לך אזמילין חריפין ותוב גזר ית
בני ישראל תנינות: ויעש לו יהושע חרבות צרים
וימל את בני ישראל אל גבעת הערלות: ועבד ליה
יהושע אזמילין חריפין וגזר ית בני ישראל
בגבעתא וקרא לה גבעת ערלתא: וזה הדבר אשר
מל יהושע כל העם היצא ממצרים הזכרים
כל אנשי המלחמה מתו במדבר בדרך בצאתם
ממצרים: ודין פתגמא דגזר יהושע כל עמא
דנפקו ממצרים דכריא כל גברי מגיחי קרבא
מיתו במדברא באורחא במפקהון ממצרים:
כי מלים היו כל העם היצאים וכל העם הילדים
במדבר בדרך בצאתם ממצרים לא מלו: ארי
גזירין הוו כל עמא דנפקו וכל עמא דאתילידו
במדברא באורחא במפקהון ממצרים לא גזרו:
כי ארבעים שנה הלכו בני ישראל במדבר עד תם
כל הגוי אנשי המלחמה היצאים ממצרים אשר
לא שמעו בקול יהוה אשר נשבע יהוה להם
לבלתי הראותם את הארץ אשר נשבע יהוה
לאבותם לתת לנו ארץ זבת חלב ודבש: ארי
ארבעין שנין הלכו בני ישראל במדברא עד
דסף כל דרא גברי מגיחי קרבא דנפקו ממצרים
דלא קבילו למימרא דיי דקיים יי להון בדיל
דלא לאחזיותהון ית ארעא דקיים יי לאבהתהון
למתן לנא ארע עבדא חלב ודבש: ואת בניהם
הקים תחתם אתם מל יהושע כי ערלים היו כי לא

מלו אותם בדרך: וית בניהון דקמו באתרהון
יתהון גזר יהושע ארי ערלין הוו ארי לא גזרו
יתהון באורחא: ויהי כאשר תמו כל הגוי להמול
וישבו תחתם במחנה עד חיותם: והוה כד שלימו
כל עמא למגזר ויתיבו באתרהון במשריתא עד
דאתסיאו: ויאמר יהוה אל יהושע
היום גלותי את חרפת מצרים מעליכם ויקרא
שם המקום ההוא גלגל עד היום הזה: ואמר יי
ליהושע יומא דין אעדיתי ית חסודי מצראי
מנכון וקרא שמיה דאתרא ההוא גלגלא עד יומא
הדין: ויחנו בני ישראל בגלגל ויעשו את הפסח
בארבעה עשר יום לחדש בערב בערבות יריחו:
ושרו בני ישראל בגלגלא ועבדו ית פסחא
בארבעת עסרא יומא לירחא ברמשא במישרי
יריחו: ויאכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח
מצות וקלוי בעצם היום הזה: ואכלו מעבורא
דארעא מבתר פסחא פטיר וקליא בכרן יומא
הדין: וישבת המן ממחרת באכלם מעבור
הארץ ולא היה עוד לבני ישראל מן ויאכלו
מתבואת ארץ כנען בשנה ההיא: ופסק מנא
ביומא דבתרוהי במיכלהון מעבורא דארעא
ולא הוה עוד לבני ישראל מנא ואכלו מעללת
ארעא דכנען בשתא ההיא:
ויהי בהיות יהושע ביריחו
וישא עיניו וירא והנה איש עמד לנגדו וחרבו
שלופה בידו וילך יהושע אליו ויאמר לו

הלנו אתה אם לצרינו: והוה כד הוה יהושע
ביריחו וזקף עינוהי וחזא והא גברא קאים
לקבליה וחרביה שליפא בידיה ואזל יהושע
לותיה ואמר ליה הלמסעדנא אתיתא אם
לבעלי דבבנא: ויאמר לא כי אני שר צבא יהוה
עתה באתי ויפל יהושע אל פניו ארצה וישתחו
ויאמר לו מה אדני מדבר אל עבדו: ואמר לא
ארי אנא מלאך שליח מן קדם יי כען אתיתי
ונפל יהושע על אפוהי על ארעא וסגיד ואמר
ליה מא רבוני ממליל עם עבדיה: ויאמר שר
צבא יהוה אל יהושע של נעלך מעל רגלך
כי המקום אשר אתה עמד עליו קדש הוא
ויעש יהושע כן: ואמר מלאכא דשליח מן
קדם יי ליהושע שרי סינך מעל רגלך ארי
אתרא דאת קאים עלוהי קדיש הוא ועבד יהושע
כן: ויריחו סגרת ומסגרת מפני בני ישראל אין
יוצא ואין בא: ויריחו אחידא ומתקפא מן קדם
בני ישראל לית מנהון נפיק ועליל:
ויאמר יהוה אל יהושע ראה
נתתי בידך את יריחו ואת מלכה גבורי החיל:
ואמר יי ליהושע חזי דמסרית בידך ית יריחו
וית מלכה גברי חילא: וסבתם את העיר כל
אנשי המלחמה הקיף את העיר פעם אחת
כה תעשה ששת ימים: ותסחרון ית קרתא כל
גברי עבדי קרבא אקיף ית קרתא זמנא חדא
כדין תעביד שתא יומין: ושבעה כהנים ישאו

אל פניו ו׳ וסימנ׳ ומשלם לשנאיו ב׳ בזו כל יהושע ויפל יואב אך דרכי ויצא אל פשו

שבעה שופרות היובלים לפני הארון וביום
השביעי תסבו את העיר שבע פעמים והכהנים
יתקעו בשופרות׃ ושבעה כהניא יסבון שבעה
שופריא דקרן דכרא קדם ארונא וביומא
שביעאה תסחרון ית קרתא שבע זמנין וכהניא
יתקעון בשופריא׃ והיה במשך בקרן היובל
בשמעכם את קול השופר יריעו כל העם כשמעכם ק׳
תרועה גדולה ונפלה חומת העיר תחתיה ועלו יא
העם איש נגדו׃ ויהי כמגד בקרן דכרא כמשמעכון בת
ית קל שופרא יבבון כל עמא יבבא רבא ויפול בי וקי׳ ב׳
שורא דקרתא ויתבלע תחותוהי ויסקון עמא
גבר לקבליה׃ ויקרא יהושע בן נון אל הכהנים
ויאמר אלהם שאו את ארון הברית ושבעה
כהנים ישאו שבעה שופרות יובלים לפני ארון
יהוה׃ וקרא יהושע בר נון לכהניא ואמר להון
טולו ית ארון קימא ושבעה כהניא יסבון
שבעה שופריא דקרן דכרא קדם ארונא דיי׃
ויאמרו אל העם עברו וסבו את העיר והחלוץ ויאמר ק׳
יעבר לפני ארון יהוה׃ ואמר לעמא עברו
ואקיפו ית קרתא ומזרזי חילא יעברון קדם
ארונא דיי׃ ויהי כאמר יהושע אל העם
ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות
היובלים לפני יהוה עברו ותקעו בשופרות
וארון ברית יהוה הלך אחריהם׃ והוה כד אמר
יהושע לעמא ושבעה כהניא נסיבו שבעה
שופריא דקרן דכרא קדם ארונא דיי עברין

ותקעין בשופריא וארון קימא דיי אזיל בתריהון׃
תקעי ק׳ והחלוץ הלך לפני הכהנים תקעו השופרות
והמאסף הלך אחרי הארון הלוך ותקוע בשופרות׃
ומזרזי חילא אזלין קדם כהניא תקעי שופריא
ושבטא דבית דן אזיל בתר ארונא וכהניא אזלין
ב׳ ותקעין בשופריא׃ ואת העם צוה יהושע לאמר
ל׳ ב׳ לא תריעו ולא תשמיעו את קולכם ולא יצא
ב׳ מפיכם דבר עד יום אמרי אליכם הריעו והריעתם׃
וחיל והריע וית עמא פקיד יהושע למימר לא תיבבון ולא
בחצ׳ תשמעון ית קלכון ולא יפוק מפומכון פתגמא
עד יומא דאימר לכון יבבו ותיבבון׃ ויסב ארון
יהוה את העיר הקף פעם אחת ויבאו המחנה וילינו
במחנה׃ ואסחר ארונא דיי ית קרתא אקיף זמנא
חדא ועלו למשריתא ובתו במשריתא׃ וישכם
יהושע בבקר וישאו הכהנים את ארון יהוה׃
ואקדים יהושע בצפרא ונטלו כהניא ית ארונא
דיי׃ ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות
היבלים לפני ארון יהוה הלכים הלוך ותקעו בשופרות
והחלוץ הלך לפניהם והמאסף הלך אחרי ארון
הליך ק׳ יהוה הולך ותקוע בשופרות׃ ושבעה כהניא נסיבו
שבעה שופריא דקרן דכרא קדם ארונא דיי אזלין
מיזל ותקעין בשופריא ומזרזי חילא אזלין קדמיהון
ושבטא דבית דן אזיל בתר ארונא דיי וכהניא
אזלין ותקעין בשופריא׃ ויסבו את העיר ביום
ו׳ זק׳ השני פעם אחת וישבו המחנה כה עשו ששת
בת ימים׃ ואסחרו ית קרתא ביומא תנינא זמנא חדא

יא מלין בת׳ בי׳ וקי׳ ב׳ וסימנ׳ בעלות כשמעכם בעלות כשמעך בהם כשמעו ויכו יכלו קדמאה וזכור זכי ה׳ — אמרי ב׳ וסימנ׳ הריעו והריעתם אשכחה

וישכמו ג חס וסימנה אל ראש ההר כעלות השחר ויהושע וכולה שמואל ה — ה העירה ט ח צקרתא ו ז בשינתא וסימנה ויקרעו וירע העם ונם אל אחת

ותבו למשריתא כדין עבדו שיתא יומין ויהי
ביום השביעי וישכמו כעלות השחר ויסבו
את העיר כמשפט הזה שבע פעמים רק ביום
ההוא סבבו את העיר שבע פעמים והוה ביומא
שביעאה ואקדימו כמיסק צפרא ואסחרו ית
קרתא כהלכתא הדא שבע זמנין להוד ביומא
ההוא אקיפו ית קרתא שבע זמנין ויהי בפעם
השביעית תקעו הכהנים בשופרות ויאמר
יהושע אל העם הריעו כי נתן יהוה לכם את
העיר והוה בזמנא שביעיתא תקעו כהניא
בשופריא ואמר יהושע לעמא יביבו ארי
יהב יי לכון ית קרתא והיתה העיר חרם
היא וכל אשר בה ליהוה רק רחב הזונה תחיה
היא וכל אשר אתה בבית כי החבאתה את
המלאכים אשר שלחנו ותהי קרתא חרמא היא
וכל דבה קדם יי להוד רחב פנדקיתא תיחיה היא
וכל דעימה בביתא ארי אטמרת ית אזגדיא
דשלחנא ורק אתם שמרו מן החרם פן תחרימו
ולקחתם מן החרם ושמתם את מחנה ישראל
לחרם ועכרתם אותו ולהוד אתון אסתמרו
מן חרמא דלמא תחרמון ותיסבון מן חרמא
ותשוון ית משריתא דישראל לחרמא ותעכרון
יתה וכל כסף וזהב וכלי נחשת וברזל קדש
הוא ליהוה אוצר יהוה יבוא וכל כספא ודהבא
ומני נחשא ופרזלא קדשא אנון קדם יי בית
מקדשא דיי יתעלון וירע העם ויתקעו

בשופרות ויהי כשמע העם את קול השופר
ויריעו העם תרועה גדולה ותפל החומה תחתיה
ויעל העם העירה איש נגדו וילכדו את העיר
ויביבו עמא ותקעו בשופריא והוה כד שמע
עמא ית קל שופרא ויביבו עמא יבבא רבא
ונפל שורא דקרתא ואתבלע תחותוהי וסליק
עמא לקרתא גבר לקבליה וכבשו ית קרתא
ויחרימו את כל אשר בעיר מאיש ועד אשה
מנער ועד זקן ועד שור ושה וחמור לפי חרב
וגמרו ית כל דבקרתא מגבר ועד איתא מעולימא
ועד סבא ועד תור ואמר וחמר לפתגם דחרב
ולשנים האנשים המרגלים את הארץ אמר
יהושע באו בית האשה הזונה והוציאו משם
את האשה ואת כל אשר לה כאשר נשבעתם
לה ולתרין גבריא דאלילו ית ארעא אמר יהושע
עולו לבית איתתא פנדקיתא ואפיקו מתמן ית
איתתא וית כל דלה כמא דקיימתון לה ויבאו
הנערים המרגלים ויוציאו את רחב ואת אביה
ואת אמה ואת אחיה ואת כל אשר לה ואת כל
משפחותיה הוציאו ויניחום מחוץ למחנה
ישראל ועלו עולימיא מאלליא ואפיקו ית
רחב וית אבוהא וית אמהא וית אחהא וית כל
דלה וית כל זרעיתהא אפיקו ואשריאונון מבוא
למשריתא דישראל והעיר שרפו באש וכל
אשר בה רק הכסף והזהב וכלי הנחשת והברזל
נתנו אוצר בית יהוה וקרתא אוקידו בנורא וכל

ויהונתן בבאה רגליך וישלח מלאכים ויבא את המים ובני עמון ודברי ימים העירה והקיצה — ורק צ וסימנה ורק אתם שמרו מן החרם ורקה יא יחידה

דבה לחוד כספא ודהבא ומני נחשא וברזלא
יהבו לאוצר בית מקדשא דיי׃ ואת רחב הזונה
ואת בית אביה ואת כל אשר לה החיה יהושע
ותשב בקרב ישראל עד היום הזה כי החביאה
את המלאכים אשר שלח יהושע לרגל את
יריחו׃ וית רחב פונדקיתא וית בית אבוהא וית
כל דלה קיים יהושע ויתיבת בגו בני ישראל
עד יומא הדין ארי אטמרת ית אזגדיא דשלח
יהושע לאללא ית יריחו׃

וישבע יהושע בעת ההיא לאמר
ארור האיש לפני יהוה אשר יקום ובנה את העיר
הזאת את יריחו בבכרו ייסדנה ובצעירו יציב
דלתיה׃ ואומי יהושע בעידנא ההוא למימר
ליט גברא קדם יי דיקום ויבני ית קרתא הדא
ית יריחו בבכריה ישכללנה ובזעיר בנוהי יקים
דשהא׃ ויהי יהוה את יהושע
ויהי שמעו בכל הארץ׃ והוה מימרא דיי
בסעדיה דיהושע והוה שמעיה סגי בכל
ארעא׃ וימעלו בני ישראל מעל בחרם ויקח
עכן בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה מן
החרם ויחר אף יהוה בבני ישראל׃ ושקרו בני
ישראל שקר בחרמא ונסיב עכן בר כרמי בר
זבדי בר זרח לשבטא דיהודה מן חרמא ותקיף
רגזא דיי בבני ישראל׃

וישלח יהושע אנשים
מיריחו העי אשר עם בית און מקדם לבית אל

ויאמר אליהם לאמר עלו ורגלו את הארץ
ויעלו האנשים וירגלו את העי׃ ושלח יהושע
גברין מיריחו לעי דעם בית און ממדנח לבית
אל ואמר להון למימר סקו ואלילו ית ארעא
וסליקו גבריא ואלילו ית עי׃ וישבו אל יהושע
ויאמרו אליו אל יעל כל העם כאלפים איש או
כשלשת אלפים איש יעלו ויכו את העי אל
תיגע שמה את כל העם כי מעט המה׃ ותבו
לות יהושע ואמרו ליה לא יסק כל עמא כתרין
אלפין או כתלתה אלפין גברא יסקון וימחון ית
עי לא תרגיש לתמן ית כל עמא ארי זעירין
אנון׃ ויעלו מן העם שמה כשלשת אלפים איש
וינסו לפני אנשי העי׃ וסליקו מן עמא לתמן
כתלתה אלפין גברא ואפכו קדם אנשי עי׃ ויכו
מהם אנשי העי כשלשים וששה איש וירדפום
לפני השער עד השברים ויכום במורד וימס לבב
העם ויהי למים׃ וקטלו מנהון אנשי עי כתלתין
ושתא גברא ורדפונון קדם תרעא עד דתברונון
ומחונון במחתנא ואתמסי לבא דעמא והוה
כמיא׃ ויקרע יהושע שמלתיו ויפל על פניו
ארצה לפני ארון יהוה עד הערב הוא וזקני
ישראל ויעלו עפר על ראשם׃ ובזע יהושע
לבושוהי ונפל על אפוהי על ארעא קדם ארונא
דיי עד רמשא הוא וסבי ישראל ואסיקו עפרא
על רישיהון׃ ויאמר יהושע אהה אדני יהוה
למה העברת העביר את העם הזה את הירדן

וישבע ד׳ וסימנ׳ יוסף את אחיו יהושע בעת ההיא יהוידע עזרא

כאלפים ב׳ וסימנ׳ כאלפים אמה במדה וישבו אל יהושע ויאמרו אליו

להתת אתנו ביד האמרי להאבידנו ולו הואלנו
ונשב בעבר הירדן׃ ואמר יהושע קביל בעותי
יי אלהים למא אעברתא אעברא ית עמא הדין
ית ירדנא למםר יתנא בידא דאמוראה לאובדותנא
ולוי פון דשרינא ויתיבנא בעברא דירדנא׃ בי
אדני מה אמר אחרי אשר הפך ישראל ערף
לפני איביו׃ בבעו יי מא אימר בתר דאהדרו
ישראל קדל מיפך קדם בעלי דבביהון׃
וישמעו הכנעני וכל ישבי הארץ ונסבו עלינו
והכריתו את שמנו מן הארץ ומה תעשה לשמך
הגדול׃ וישמעון כנענאי וכל יתבי ארעא ויסחרון
עלנא וישיצון ית שמנא מן ארעא ומא תעביד
לשמך רבא׃ ויאמר יהוה
אל יהושע קם לך למה זה אתה נפל על פניך׃
ואמר יי ליהושע קום לך למא דנא את רמי על
אפך׃ חטא ישראל וגם עברו את בריתי אשר
צויתי אותם וגם לקחו מן החרם וגם גנבו וגם
כחשו וגם שמו בכליהם׃ חטו ישראל ואף
עברו על קימי דפקידית יתהון ואף נסיבו מן
חרמא ואף גנבו ואף כדיבו ואף שויאו במאניהון׃
ולא יכלו בני ישראל לקום לפני איביהם ערף
יפנו לפני איביהם כי היו לחרם לא אוסיף להיות
עמכם אם לא תשמידו החרם מקרבכם׃ ולא
יכלון בני ישראל למקם קדם בעלי דבביהון
קדל יהדרון למיפך קדם בעלי דבביהון ארי
הוו לחרמא לא אוסיף למהוי מימרי בסעדכון

אם לא תשיצון חרמא מביניכון׃ קם קדש
את העם ואמרת התקדשו למחר כי כה אמר
יהוה אלהי ישראל חרם בקרבך ישראל לא
תוכל לקום לפני איביך עד הסירכם החרם
מקרבכם׃ קום זמין ית עמא ותימר אזדמנו
למחר ארי כדנן אמר יי אלהא דישראל חרמא
בינך ישראל לא תיכלון למקם קדם בעלי דבביכון
עד דתעדון ית חרמא מביניכון׃ ונקרבתם בבקר
לשבטיכם והיה השבט אשר ילכדנו יהוה יקרב
למשפחות והמשפחה אשר ילכדנה יהוה תקרב
לבתים והבית אשר ילכדנו יהוה יקרב לגברים׃
ותתקרבון בצפרא לשבטיכון ויהי שבטא דיתאחד
מן קדם יי יתקרב לזרעין וזרעיתא דתתאחד
מן קדם יי תתקרב לבתין וביתא דיתאחד מן קדם
יי יתקרב לגבריא׃ והיה הנלכד בחרם ישרף
באש אתו ואת כל אשר לו כי עבר את ברית יהוה
וכי עשה נבלה בישראל׃ ויהי דיתאחד בחרמא
יתוקד בנורא הוא וכל דליה ארי עבר על קימא
דיי וארי עבד דלא כשר בישראל׃ וישכם
יהושע בבקר ויקרב את ישראל לשבטיו וילכד
שבט יהודה׃ ואקדים יהושע בצפרא וקריב ית
ישראל לשבטוהי ואתאחד שבטא דבית יהודה׃
ויקרב את משפחת יהודה וילכד את משפחת
הזרחי ויקרב את משפחת הזרחי לגברים וילכד
זבדי׃ וקריב ית זרעית יהודה ואתאחדת זרעית
זרח וקריב ית זרעית זרח לגבריא ואתאחד זבדי

ויקרב את ביתו לגברים וילכד עכן בן כרמי בן
זבדי בן זרח למטה יהודה: וקריב ית ביתיה לגבריא
ואתאחד עכן בר כרמי בר זבדי בר זרח לשבטא
דיהודה: ויאמר יהושע אל עכן בני שים נא
כבוד ליהוה אלהי ישראל ותן לו תודה והגד
נא לי מה עשית אל תכחד ממני: ואמר יהושע
לעכן ברי שוי כען יקרא קדם יי׳ אלהא דישר׳
והב קדמוהי אודאה וחוי כען לי מא עבדתא
לא תכסא מני: ויען עכן את יהושע ויאמר
אמנה אנכי חטאתי ליהוה אלהי ישראל וכזאת
וכזאת עשיתי: ואתיב עכן ית יהושע ואמר
בקשטא אנא חבית קדם יי׳ אלהא דישר׳ וכדין
וכדין עבדית: ואראה בשלל אדרת שנער
אחת טובה ומאתים שקלים כסף ולשון זהב
אחד חמשים שקלים משקלו ואחמדם ואקחם
והנם טמונים בארץ בתוך האהלי והכסף תחתיה:
וחזית בביזתא אצטלא חדא דבבלאי חד שפירו ומאתן
סלעין דכסף ולישנא דדהבא חד חמשין סלעין
מתקליה ורגגתנון ונסבתנון והא אנון טמירין
בארעא בגו משכנא וכספא תחותיהון: וישלח
יהושע מלאכים וירצו האהלה והנה טמונה
באהלו והכסף תחתיה: ושלח יהושע אזגדין
ורהטו למשכנא והא אנון טמירין במשכניה
וכספא תחותיהון: ויקחום מתוך האהל ויבאום
אל יהושע ואל כל בני ישראל ויצקם לפני יהוה:
ונסיבונון מגו משכנא ואיתיאונון לות יהושע

ולות כל בני ישראל ואתיכונון קדם יי׳: ויקח
יהושע את עכן בן זרח ואת הכסף ואת האדרת
ואת לשון הזהב ואת בניו ואת בנתיו ואת שורו
ואת חמורו ואת צאנו ואת אהלו ואת כל אשר
לו וכל ישראל עמו ויעלו אתם עמק עכור: ודבר
יהושע ית עכן בר זרח ונסיב ית כספא וית
אצטלא וית לישנא דדהבא ודבר ית בנוהי וית
בנתיה וית תוריה וית חמריה וית ענה וית
משכניה וית כל דליה וכל ישראל עמיה ואסיקו
יתהון למישר עכור: ויאמר יהושע מה עכרתנו
יעכרך יהוה ביום הזה וירגמו אתו כל ישראל
אבן וישרפו אתם באש ויסקלו אתם באבנים:
ואמר יהושע מא עכרתנא יעכרנך יי׳ ביומא
הדין ורגמו יתיה כל ישראל באבנא ואוקידו
יתהון בנורא בתר דרגמו יתהון באבנא: ויקימו
עליו גל אבנים גדול עד היום הזה וישב יהוה
מחרון אפו על כן קרא שם המקום ההוא עמק
עכור עד היום הזה: ואקימו עלוהי דגור אבנין
רב עד יומא הדין ותב יי׳ מתקוף רגזיה על כן
קרא שמיה דאתרא ההוא מישר עכור עד יומא
הדין: ויאמר יהוה
אל יהושע אל תירא ואל תחת קח עמך את כל
עם המלחמה וקום עלה העי ראה נתתי בידך
את מלך העי ואת עמו ואת עירו ואת ארצו: ואמר
יי׳ ליהושע לא תדחל ולא תתבר דבר עמך ית
כל עמא עבדי קרבא וקום סק לעי חזי דמסרית

ואת הכסף ד׳ וסימנה׳ וכסף משנה אך את הזהב ויקח יהושע ותשלם דמלכים ... ביום הזה ו׳ וסימנה׳ נבקעו בתו כאשר יכפר יעברך יי׳ ויאמר

בידך ית מלכא דעי וית עמיה וית קרתיה וית
ארעיה׃ ועשית לעי ולמלכה כאשר עשית
ליריחו ולמלכה רק שללה ובהמתה תבזו לכם
שים לך ארב לעיר מאחריה׃ ותעביד לעי
ולמלכה כמא דעבדתא ליריחו ולמלכה לחוד
עדאה ובעירה תבזון לכון אתקין לך כמנא
לקרתא מאחורהא׃ ויקם יהושע וכל עם
המלחמה לעלות העי ויבחר יהושע שלשים
אלף איש גבורי החיל וישלחם לילה׃ וקם
יהושע וכל עמא עבדי קרבא למסק לעי
ובחר יהושע תלתין אלפין גברא גברי חילא
ושלחנון בליליא׃ ויצו אתם לאמר ראו אתם
ארבים לעיר מאחרי העיר אל תרחיקו מן העיר
מאד והייתם כלכם נכנים׃ ופקיד יתהון למימר
חזו אתון כמנין לקרתא מאחורי קרתא לא
תרחקון מן קרתא לחדא ותהון כלכון מתקנא׃
ואני וכל העם אשר אתי נקרב אל העיר והיה
כי יצאו לקראתנו כאשר בראשנה ונסנו לפניהם׃
ואנא וכל עמא דעמי נתקרב לקרתא ויהי ארי
יפקון לקדמותנא כיד בקדמיתא ונפוך קדמיהון׃
ויצאו אחרינו עד התיקנו אתם מן העיר כי יאמרו
נסים לפנינו כאשר בראשנה ונסנו לפניהם׃
ויפקון בתרנא עד דנגוד יתהון מן קרתא ארי
יימרון תבירין קדמנא כד בקדמיתא ונפוך
קדמיהון׃ ואתם תקמו מהאורב והורשתם
את העיר ונתנה יהוה אלהיכם בידכם׃ ואתון

תקומון מן כמנא ותתרכון ית קרתא וימסרינה
יי אלהכון בידכון׃ והיה כתפשכם את העיר
תציתו את העיר באש כדבר יהוה תעשו ראו
צויתי אתכם׃ ויהי כמיחדכון ית קרתא תדלקון
ית קרתא בנורא כפתגמא דיי תעבדון חזו
דפקידית יתכון׃ וישלחם יהושע וילכו אל
המארב וישבו בין בית אל ובין העי מים לעי
וילן יהושע בלילה ההוא בתוך העם׃ ושלחנון
יהושע ואזלו לכמנא ויתיבו בין בית אל ובין
עי מערב לעי ובת יהושע בליליא ההוא בגו
עמא׃ וישכם יהושע בבקר ויפקד את העם ויעל
הוא וזקני ישראל לפני העם העי׃ ואקדים יהושע
בצפרא ומנא ית עמא וסליק הוא וסבי ישראל
קדם עמא לעי׃ וכל העם המלחמה אשר אתו
עלו ויגשו ויבאו נגד העיר ויחנו מצפון לעי
והגי בינו ובין העי׃ וכל עמא עבדי קרבא דעמיה
סליקו ואתקרבו ואתו לקביל קרתא ושרו מצפונא
לעי וחילתא בינוהי ובין עי׃ ויקח כחמשת אלפים
איש וישם אותם ארב בין בית אל ובין העי מים
לעיר׃ ודבר כחמשא אלפין גברא ושויאו יתהון
כמנא בין בית אל ובין עי מערב לעי׃ וישימו העם
את כל המחנה אשר מצפון לעיר ואת עקבו מים
לעיר וילך יהושע בלילה ההוא בתוך העמק׃
ושויאו עמא ית כל משריתא דמצפונא לקרתא
וית כמנא מערב לקרתא ובת יהושע בליליא
ההוא בגו מישרא׃ ויהי כראות מלך העי וימהרו

תרחיקו ב׳ ומל וסימנ׳ רק הרחק מן העיר — וישלחם ד׳ וסימנ׳ המארב יהושע לבנוה טברמון — וכל עמו ד׳ וסימ׳ ויפנו ויעלו ויצא סיחון וגם ויהי כראות

וישכימו ויצאו אנשי העיר לקראת ישראל למלחמה הוא וכל עמו למועד לפני הערבה והוא לא ידע כי ארב לו מאחרי העיר

והוה כד חזא מלכא דעי ואוחיאו ואקדימו ונפקו אנשי קרתא לקדמות ישראל לאגחא קרבא הוא וכל עמיה לזמנא דמתקן ליה קדם מישרא ואנון לא ידעין ארי כמנא להון מאחורי קרתא

וינגעו יהושע וכל ישראל לפניהם וינסו דרך המדבר

ואתברו יהושע וכל ישראל קדמיהון ואפכו באורח מדברא

ויזעקו כל העם אשר בעיר לרדף אחריהם וירדפו אחרי יהושע וינתקו מן העיר

ואתכנשו כל עמא דבעי למרדף בתריהון ורדפו בתר יהושע ואתנגידו מן קרתא

ולא נשאר איש בעי ובית אל אשר לא יצאו אחרי ישראל ויעזבו את העיר פתוחה וירדפו אחרי ישראל

ולא אשתאר אנש בעי ובית אל דלא נפקו בתר ישראל ושבקו ית קרתא כד פתיחא ורדפו בתר ישראל

ויאמר יהוה אל יהושע נטה בכידון אשר בידך אל העי כי בידך אתננה ויט יהושע בכידון אשר בידו אל העיר

ואמר יי ליהושע ארים ברמחא דבידך על עי ארי בידך אמסרנה וארים יהושע ברמחא דבידיה על קרתא

והאורב קם מהרה ממקומו וירוצו כנטות ידו ויבאו העיר וילכדוה וימהרו ויציתו את העיר באש

וכמנא קם בפריע מאתריה ורהטו כד ארים ית ידיה ועלו לקרתא וכבשוהא ואוחיאו ואדליקו ית קרתא בנורא

ויפנו אנשי העי אחריהם ויראו והנה עלה עשן העיר השמימה ולא היה בהם ידים לנוס הנה והנה והעם הנס המדבר נהפך אל הרודף

ואתפניאו אנשי עי לאחוריהון וחזו והא סליק תננא דקרתא לצית שמיא ולא הוה בהון חילא למערק לכא ולכא ועמא דאפך למדברא אתחזר על רדפא

ויהושע וכל ישראל ראו כי לכד הארב את העיר וכי עלה עשן העיר וישבו ויכו את אנשי העי

ויהושע וכל ישראל חזו ארי כבש כמנא ית קרתא וארי סליק תננא דקרתא ותבו ומחו ית אנשי עי

ואלה יצאו מן העיר לקראתם ויהיו לישראל בתוך אלה מזה ואלה מזה ויכו אותם עד בלתי השאיר לו שריד ופליט

ואלין נפקו מן קרתא לקדמותהון והוו לישראל במציעא אלין מכא ואלין מכא ומחו יתהון עד דלא אשתאר להון שאר ומשיזיב

ואת מלך העי תפשו חי ויקרבו אתו אל יהושע

וית מלכא דעי אחדו כד חי וקריבו יתיה לות יהושע

ויהי ככלות ישראל להרג את כל ישבי העי בשדה במדבר אשר רדפום בו ויפלו כלם לפי חרב עד תמם וישבו כל ישראל העי ויכו אתה לפי חרב

והוה כד שיצי ישראל למקטל ית כל יתבי עי בחקלא במדברא דרדפונון ביה ואתקטלו כלהון לפתגם דחרב עד דשיצינון ותבו

ולא נשאר ד׳ וסימנ׳ בעי ושלה יהוא [illegible] ואני נשארתי

ויקרבו ב׳ חס וסימנ׳ בני אהרן את הדם אתו אל יהושע

כל ישראל לעי ומחו יתה לפתגם דחרב: ויהי כל
הנפלים ביום ההוא מאיש ועד אשה שנים עשר
אלף כל אנשי העי: והוו כל דאתקטלו ביומא ההוא
מגבר ועד אתא תרי עסר אלפין כל אנשי עי:
ויהושע לא השיב ידו אשר נטה בכידון עד
אשר החרים את כל ישבי העי: ויהושע לא אתיב
ידיה דארים ברמחא עד דגמר ית כל יתבי עי:
רק הבהמה ושלל העיר ההיא בזזו להם ישראל
כדבר יהוה אשר צוה את יהושע: לחוד בעירא
ועדי קרתא ההיא בזו להון ישראל כפתגמא
דיי דפקיד ית יהושע: וישרף יהושע את העי
וישימה תל עולם שממה עד היום הזה: ואוקיד
יהושע ית עי ושויה תל חרוב לעלם לצדו עד
יומא הדין: ואת מלך העי תלה על העץ עד
עת הערב ובבא השמש צוה יהושע ויורידו
את נבלתו מן העץ וישליכו אותה אל פתח
שער העיר ויקימו עליו גל אבנים גדול עד
היום הזה: וית מלכא דעי צלבו על צליבא עד
עידן רמשא ובמיעל שמשא פקיד יהושע
ואחיתו ית נבלתיה מן צליבא ורמו יתה במעלנא
דתרע קרתא ואקימו עלוהי דגור אבנין רב עד
יומא הדין: אז יבנה
יהושע מזבח ליהוה אלהי ישראל בהר עיבל:
בכין בנא יהושע מדבחא קדם יי אלהא דישראל
בטורא דעיבל: כאשר צוה משה עבד יהוה
את בני ישראל ככתוב בספר תורת משה מזבח
אבנים שלמות אשר לא הניף עליהן ברזל
ויעלו עליו עלות ליהוה ויזבחו שלמים: כמא
דפקיד משה עבדא דיי ית בני ישראל כמא
דכתיב בספר אוריתא דמשה מדבח אבנין שלמן
דלא ארים עליהון ברזלא ואסיקו עלוהי עלון
קדם יי ונכיסו נכסת קודשין: ויכתב שם על האבנים
את משנה תורת משה אשר כתב לפני בני ישראל
וכתב תמן על אבניא ית פרשגן אוריתא דמשה
דכתב קדם בני ישראל: וכל ישראל וזקניו ושטרים
ושפטיו עמדים מזה ומזה לארון נגד הכהנים
הלוים נשאי ארון ברית יהוה כגר כאזרח חציו
אל מול הר גרזים והחציו אל מול הר עיבל כאשר
צוה משה עבד יהוה לברך את העם ישראל
בראשנה: וכל ישראל וסביהון וסרכוהי ודיינוהי
קימין מכא ומכא לארונא קדם כהניא ולוא[illegible]
ארון קימא דיי גיורא כיציבא פלגהון לקביל
טורא דגריזין ופלגהון לקביל טורא דעיבל כמא
דפקיד משה עבדא דיי לברכא ית עמא ישראל
בקדמיתא: ואחרי כן קרא את כל דברי התורה
הברכה והקללה ככל הכתוב בספר התורה: ובתר
כן קרא ית כל פתגמי אוריתא ברכן ולוטין ככל
דכתיב בספרא דאוריתא: לא היה דבר מכל אשר
צוה משה אשר לא קרא יהושע נגד כל קהל
ישראל והנשים והטף והגר ההלך בקרבם: לא
הוה פתגמא מכל דפקיד משה דלא קרא יהושע
קדם כל קהלא דישראל ונשיא וטפלא וגיוריא

ויקימו ג וסימנ׳ עליו עליו צני דן וחד יקימו אתו הלוים ·—· עליהן ז ומל׳ וסימ׳ ותנו ומתבות מזבח דיהושע ורגמו בנות עמך קניהן ותהם כל העיר וכל כליות דבות

דאורייתא בינתהון: ויהי כשמע כל המלכים
אשר בעבר הירדן בהר ובשפלה ובכל חוף
הים הגדול אל מול הלבנון החתי והאמרי הכנעני
הפרזי החוי והיבוסי: והוה כד שמעו כל מלכיא
דבעברא דירדנא בטורא ובשפלתא ובכל ספר
ימא רבא דלקביל לבנן חתאי ואמוראי כנענאי
פרזאי חואי ויבוסאי: ויתקבצו יחדו להלחם עם
יהושע ועם ישראל פה אחד: ואתכנשו כחדא לאגחא
קרבא עם יהושע ועם ישראל סיעא חדא:

וישבי גבעון שמעו את אשר עשה יהושע
ליריחו ולעי: ויתבי גבעון שמעו ית דעבד יהושע
ליריחו ולעי: ויעשו גם המה בערמה וילכו ויצטירו
ויקחו שקים בלים לחמוריהם ונאדות יין בלים
ומבקעים ומצררים: ועבדו אף אנון בחכמה
ואזלו ואזדודו ונסיבו סקין בלן לחמריהון וזקין
דחמר בלן ומבזעין ומצררין: ונעלות בלות
ומטלאות ברגליהם ושלמות בלות עליהם וכל
לחם צידם יבש היה נקדים: ומסנן בלן ומרקען
ברגליהון וכסותא בליא עליהון וכל לחים
זוודהון יביש הוה כיסנין: וילכו אל יהושע אל
המחנה הגלגל ויאמרו אליו ואל איש ישראל
מארץ רחוקה באנו ועתה כרתו לנו ברית: ואזלו
לות יהושע למשריתא לגלגלא ואמרו ליה ולאנש
ישראל מארע רחיקא אתינא וכען גזורו לנא קים:
ויאמרו איש ישראל אל החוי אולי בקרבי אתה
יושב ואיך אכרות לך ברית: ואמרו אנש ישראל

לחואה דלמא בינגא את יתיב ואיכדין נגזר
לכון קים: ויאמרו אל יהושע עבדיך אנחנו
ויאמר אליהם יהושע מי אתם ומאין תבאו:
ואמרו ליהושע עבדך אנחנא ואמר להון יהושע
מן אתון ומנא אתיתון: ויאמרו אליו מארץ רחוקה
מאד באו עבדיך לשם יהוה אלהיך כי שמענו
שמעו ואת כל אשר עשה במצרים: ואמרו
ליה מארע רחיקא לחדא אתו עבדך לשמא
דיוי אלהך ארי שמענא ית שימע גבורתיה וית
כל דעבד במצרים: ואת כל אשר עשה לשני
מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחון מלך
חשבון ולעוג מלך הבשן אשר בעשתרות: וית
כל דעבד לתרין מלכי אמוראה דבעברא דירדנא
לסיחון מלכא דחשבון ולעוג מלכא דמתנן
דבעשתרות: ויאמרו אלינו זקינינו וכל ישבי
ארצנו לאמר קחו בידכם צדה לדרך ולכו
לקראתם ואמרתם אליהם עבדיכם אנחנו ועתה
כרתו לנו ברית: ואמרו לנא סבנא וכל יתבי ארענא
למימר סבו בידכון זוודין לאורחא ואיזילו לקדמותהון
ותימרון להון עבדיכון אנחנא וכען גזורו לנא קים:
זה לחמנו חם הצטידנו אתו מבתינו ביום צאתנו
ללכת אליכם ועתה הנה יבש והיה נקדים: דין
לחמנא כד חמים אזדודנא יתיה מבתנא ביום
מפקנא למיתי לותכון וכען הא יביש והוה
כיסנין: ואלה נאדות היין אשר מלאנו חדשים
והנה התבקעו ואלה שלמותינו ונעלינו בלו מרב

פה אחד ג̇ וסימנ̇ ויתקבצו והמלאך ותב .. זקינינו ב̇ בליש̇ חד מל̇ וחד חס̇ וסימנ̇ בנערינו ובזקינינו נלך ויאמרו אלינו זקינינו קדמ̇ חס̇ ובתר̇ מל̇

הדרך מאד׃ ואלין זקיקין דחמר דמלינא כד
חדתין והא אתבזעו ואלין תותבנא ומסננא
בליאו מסגי אורחא לחדא׃ ויקחו האנשים מצידם
ואת פי יהוה לא שאלו׃ וקבילו גבריא לפתגמיהון
ואלפן מן קדם יי׳ לא תבעו׃ ויעש להם יהושע
שלום ויכרת להם ברית לחיותם וישבעו להם
נשיאי העדה׃ ועבד להון יהושע שלם וגזר
להון קים לקיימותהון וקיימו להון רברבי
כנשתא׃ ויהי מקצה שלשת ימים אחרי אשר
כרתו להם ברית וישמעו כי קרבים הם אליו
ובקרבו הם ישבים׃ והוה מסוף תלתא יומין
בתר דגזרו להון קים ושמעו ארי קריבין אנון
ליה ובינהון אנון יתבין׃ ויסעו בני ישראל
ויבאו אל עריהם ביום השלישי ועריהם גבעון
והכפירה ובארות וקרית יערים׃ ונטלו בני ישר׳
ואתו לקרויהון ביומא תליתאה וקרויהון גבעון
וכפירה ובארות וקרית יערים׃ ולא הכום בני
ישראל כי נשבעו להם נשיאי העדה ביהוה
אלהי ישראל וילנו כל העדה על הנשיאים׃ ולא
מחנון בני ישראל ארי קיימו להון רברבי כנשתא
במימרא דיי׳ אלהא דישראל ואתרעמו כל כנשתא
על רברבנא׃ ויאמרו כל הנשיאים אל כל
העדה אנחנו נשבענו להם ביהוה אלהי ישראל
ועתה לא נוכל לנגע בהם׃ ואמרו כל רברביא לכל
כנשתא אנחנא קימנא להון במימרא דיי׳ אלהא
דישראל וכען לא נכול לאנזקא להון׃ זאת נעשה

להם והחיה אותם ולא יהיה עלינו קצף על השבועה
אשר נשבענו להם׃ דא נעביד להון ונקיים יתהון
ולא יהי עלנא רגזא על קימא דקיימנא להון׃
ויאמרו אליהם הנשיאים יחיו ויהיו חטבי עצים
ושאבי מים לכל העדה כאשר דברו להם הנשיאים׃
ואמרו להון רברביא ייחון ויהון לקטי אעין ומלן
מיא לכל כנשתא כמא דמלילו להון רברביא׃ ויקרא
להם יהושע וידבר אליהם לאמר למה רמיתם אתנו
לאמר רחוקים אנחנו מכם מאד ואתם בקרבנו
ישבים׃ וקרא להון יהושע ומליל עמהון למימר
למא שקרתון בנא למימר רחיקין אנחנא מנכון
לחדא ואתון ביננא יתבין׃ ועתה ארורים אתם
ולא יכרת מכם עבד וחטבי עצים ושאבי מים
לבית אלהי׃ וכען ליטין אתון ולא יפסק מנכון
עבדין ולקטין אעין ומלן מיא לבית מקדשא
דאלהי׃ ויענו את יהושע ויאמרו כי הגד הגד
לעבדיך את אשר צוה יהוה אלהיך את משה
עבדו לתת לכם את כל הארץ ולהשמיד את כל
ישבי הארץ מפניכם ונירא מאד לנפשתינו
מפניכם ונעשה את הדבר הזה׃ ואתיבו ית
יהושע ואמרו ארי אתחואה אתחוה לעבדך
ית דפקיד יי׳ אלהך ית משה עבדיה למתן
לכון ית כל ארעא ולשיצאה ית כל יתבי ארעא
מן קדמיכון ודחילנא לחדא על נפשתנא
מן קדמיכון ועבדנא ית פתגמא הדין׃ ועתה
הננו בידך כטוב וכישר בעיניך לעשות

יחיו ג׳ וסימנ׳ הנשיאים מתים נותן עליהם ומשפטים הלעולם רשעים יחיו ׳ הגד הגד ב׳ וסימנ׳ ויענו את יהושע ויען בעז

לנו עשה׃ וכען הא אנחנא מסירין בידך כמא
דתקין ודכשר בעינך למעבד לנא עביד׃ ויעש
להם יהושע כן ויצל אתם מיד בני ישראל ולא
הרגום׃ ועבד להון יהושע כן ושיזיב יתהון מיד
בני ישראל ולא קטלונון׃ ויתנם יהושע ביום ההוא
חטבי עצים ושאבי מים לעדה ולמזבח יהוה
עד היום הזה אל המקום אשר יבחר׃ ומנינון
יהושע ביומא ההוא לקטעי אעין ומלן מיא
לכנשתא ולמדבחא דיי׳ עד יומא הדין לאתרא
דיתרעי׃ ויהי כשמע אדני 10
צדק מלך ירושלם כי לכד יהושע את העי
ויחרימה כאשר עשה ליריחו ולמלכה כן עשה
לעי ולמלכה וכי השלימו ישבי גבעון את ישראל
ויהיו בקרבם׃ והוה כד שמע אדני צדק מלכא
דירושלם ארי כבש יהושע ית עי וגמרה כמא
דעבד ליריחו ולמלכה כן עבד לעי ולמלכה
וארי אשלימו יתבי גבעון עם ישראל והוו
ביניהון׃ וייראו מאד כי עיר גדולה גבעון
כאחת ערי הממלכה וכי היא גדולה מן העי
וכל אנשיה גברים׃ ודחילו לחדא ארי קרתא
רבתא גבעון כחדא מן קרוי מלכותא וארי
היא רבא מן עי וכל גברהא גברין׃ וישלח אדני
צדק מלך ירושלם אל הוהם מלך חברון ואל
פראם מלך ירמות ואל יפיע מלך לכיש ואל
דביר מלך עגלון לאמר׃ ושלח אדני צדק
מלכא דירושלם לות הוהם מלכא דחברון ולות

11

פראם מלכא דירמות ולות יפיע מלכא דלכיש
ולות דביר מלכא דעגלון למימר׃ עלו אלי
ועזרני ונכה את גבעון כי השלימה את יהושע
ואת בני ישראל׃ סקו לותי וסעדוני ונמחי ית גבעון
ארי אשלימת עם יהושע ועם בני ישראל׃ ויאספו
ויעלו חמשת מלכי האמרי מלך ירושלם מלך
חברון מלך ירמות מלך לכיש מלך עגלון הם
וכל מחניהם ויחנו על גבעון וילחמו עליה׃
ואתכנשו וסליקו חמשה מלכי אמוראה מלכא
דירושלם מלכא דחברון מלכא דירמות מלכא
דלכיש מלכא דעגלון אנון וכל משריתהון
ושרו על גבעון ואגיחו קרבא עלה׃ וישלחו אנשי
גבעון אל יהושע אל המחנה הגלגלה לאמר אל
תרף ידיך מעבדיך עלה אלינו מהרה והושיעה
לנו ועזרנו כי נקבצו אלינו כל מלכי האמרי ישבי
ההר׃ ושלחו אנשי גבעון לות יהושע למשריתא
לגלגלא למימר לא תרשי ידך מעבדך סק
לותנא בפריע ופרוק לנא וסעדנא ארי אתכנשו
עלנא כל מלכי אמוראה יתבי טורא׃ ויעל יהושע
מן הגלגל הוא וכל עם המלחמה עמו וכל גבורי
החיל׃ וסליק יהושע מן גלגלא הוא וכל עמא
עבדי קרבא עמיה וכל גברי חילא׃

ויאמר יהוה אל יהושע
אל תירא מהם כי בידך נתתים לא יעמד איש מהם
בפניך׃ ואמר יי׳ ליהושע לא תדחל מנהון ארי
בידך מסרתנון ולא יתעתד אנש מנהון קדמך׃

כאחת ב׳ וסימנ׳ ערי הממלכה שפחתך ... וסימנ׳ תבאמו ... חג תק צר תרף תחזקנה אצילות תשתחוה המכות תכסה עצבוני וחבלי וכל תלם

ויבא אליהם יהושע פתאם כל הלילה עלה מן
הגלגל: ואתא לותהון יהושע בתכיף כל ליליא
סליק מן גלגלא: ויהמם יהוה לפני ישראל ויכם
מכה גדולה בגבעון וירדפם דרך מעלה בית חורן
ויכם עד עזקה ועד מקדה: ותברנון ייי קדם
ישראל ומחנון מחתא רבתא בגבעון ורדפונון
באורח מסקנא דבית חורון ומחנון עד עזקה
ועד מקדה: ויהי בנסם מפני בני ישראל הם
במורד בית חורון ויהוה השליך עליהם אבנים
גדלות מן השמים עד עזקה וימתו רבים אשר
מתו באבני הברד מאשר הרגו בני ישראל
בחרב: והוה במיפכהון מן קדם ישראל אנון
במחתנא דבית חורון ומן קדם ייי אתרמיאה
עליהון אבנין רברבן מן שמיא עד דאתו
לעזיקה ומיתו סגיאין דמיתו באבני ברדא
מדקטלו בני ישראל בחרבא:

אז ידבר יהושע ליהוה
ביום תת יהוה את האמרי לפני בני ישראל ויאמר
לעיני ישראל שמש בגבעון דום וירח בעמק
אילון: בכין שבח יהושע קדם ייי ביומא דמסר
ייי ית אמוראי קדם בני ישראל ואמר לעיני
ישראל שמשא בגבעון אוריך וסיהרא במישר
אילון: וידם השמש וירח עמד עד יקם גוי איביו
הלא היא כתובה על ספר הישר ויעמד השמש
בחצי השמים ולא אץ לבוא כיום תמים: ואוריך
שמשא וסיהרא קם עד דאתפרע עמא ישראל
מבעלי דבביהון הלא היא כתיבא על ספרא
דאורייתא וקם שמשא בפלגות שמיא ולא
דחק למיעל כיום שלים: ולא היה כיום ההוא
לפניו ואחריו לשמע יהוה בקול איש כי יהוה
נלחם לישראל: ולא הוה כיומא ההוא קדמוהי
ובתרוהי דאתקבלת קדם ייי צלות אנש ארי ייי
במימריה אגיח קרבא לישראל:

וישב יהושע וכל ישראל
עמו אל המחנה הגלגלה: ותב יהושע וכל ישראל
עמיה למשריתא לגלגלא: וינסו חמשת המלכים
האלה ויחבאו במערה במקדה: ואפכו חמשא
מלכיא האלין ואטמרו במערתא במקדה: ויגד
ליהושע לאמר נמצאו חמשת המלכים נחבאים במערה
במקדה: ואתחוה ליהושע למימר אשתכחו
מלכיא טמירין במערתא במקדה: ויאמר יהושע
גלו אבנים גדלות אל פי המערה והפקידו עליה
אנשים לשמרם: ואמר יהושע קריבו אבנין
רברבן לפומה דמערתא ומנו עלה גברין
למטרהון: ואתם אל תעמדו רדפו אחרי איביכם
וזנבתם אותם אל תתנום לבוא אל עריהם כי
נתנם יהוה אלהיכם בידכם: ואתון לא תקומון
רדופו בתר בעלי דבביכון ותדבקון יתהון ולא
תשבקונונון למיעל לקרויהון ארי מסרנון
ייי אלהכון בידכון: ויהי ככלות יהושע ובני ישראל
להכותם מכה גדולה מאד עד תמם והשרידים
שרדו מהם ויבאו אל ערי המבצר: והוה כד

דום ג̇ ב̇ מל̇ וחד חס̇ וסימנ̇ שמש האנך ליי̇ מציעתה חס̇ ... לפניו דקדים לאחריו ד̇ וסימנ̇ ויעל הארבה ולא היה כיום תכלה אש ולא היה לפניו

שיצי יהושע ובני ישראל למקטלהון מחתא רבתא
לחדא עד דשלימו ומשיזבא אשתיזבו מנהון
ועלו לקרוין כריכן׃ וישבו כל העם אל המחנה אל
יהושע מקדה בשלום לא חרץ לבני ישראל
לאיש את לשנו׃ ותבו כל עמא למשריתא לות
יהושע למקדה בשלם לא הוה נזקא ולבני ישראל
למרחק גבר ית נפשיה׃ ויאמר יהושע פתחו את
פי המערה והוציאו אלי את חמשת המלכים
האלה מן המערה׃ ואמר יהושע פתחו ית פומא
דמערתא ואפיקו לותי ית חמשה מלכיא האלין
מן מערתא׃ ויעשו כן ויוציאו אליו את חמשת
המלכים האלה מן המערה את מלך ירושלם
את מלך חברון את מלך ירמות את מלך לכיש
את מלך עגלון׃ ועבדו כן ואפיקו לותיה ית חמשה
מלכיא האלין מן מערתא ית מלכא דירושלם
ית מלכא דחברון ית מלכא דירמות ית מלכא
דלכיש ית מלכא דעגלון׃ ויהי כהוציאם את
המלכים האלה אל יהושע ויקרא יהושע אל כל
איש ישראל ויאמר אל קציני אנשי המלחמה
ההלכוא אתו קרבו שימו את רגליכם על צוארי
המלכים האלה ויקרבו וישימו את רגליהם על
צואריהם׃ והוה כד אפיקו ית מלכיא האלין לות
יהושע וקרא יהושע לכל אנש ישראל ואמר
לשלטוני גברי עבדי קרבא דאזלו עמיה קרבו
שוו ית רגליכון על צורי מלכיא האלין וקריבו
ושויאו ית רגליהון על צוריהון׃ ויאמר אליהם

יהושע אל תיראו ואל תחתו חזקו ואמצו כי ככה
יעשה יהוה לכל איביכם אשר אתם נלחמים
אותם׃ ואמר להון יהושע לא תדחלון ולא תתברון
תקפו ועילמו ארי כדין יעביד יי לכל בעלי
דבביכון דאתון מגיחין קרבא בהון׃ ויכם יהושע
אחרי כן וימיתם ויתלם על חמשה עצים ויהיו
תלוים על העצים עד הערב׃ ומחנון יהושע בתר
כן וקטלנון וצלבנון על חמשה צליבין והוו
צליבין על צליבא עד רמשא׃ ויהי לעת בוא
השמש צוה יהושע וירידם מעל העצים וישלכם
אל המערה אשר נחבאו שם וישמו אבנים גדלות
על פי המערה עד עצם היום הזה׃ והוה לעדן
מיעל שמשא פקיד יהושע ואחתונון מעל
צליבא ורמינון למערתא דאטמרו תמן ושויאו
אבנין רברבן על פומא דמערתא עד כרן יומא
הדין׃ ואת מקדה
לכד יהושע ביום ההוא ויכה לפי חרב ואת מלכה
החרם אתה ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר
שריד ויעש למלך מקדה כאשר עשה למלך
יריחו׃ וית מקדה כבש יהושע ביומא ההוא
ומחהא לפתגם דחרב וית מלכה גמר יתהון
וית נפשתא דבה לא אשאר משיזיב ועבד
למלכא דמקדה כמא דעבד למלכא דיריחו׃
ויעבר יהושע וכל
ישראל עמו ממקדה לבנה וילחם עם לבנה׃
ועבר יהושע וכל ישראל עמיה ממקדה ללבנה

והוציאו ו' וסימנ' ותפשו בו את בתולי הנער את הנער משם את האשה את חמשת המלכים את הנדה כהוציאם ב' ומל' וסימ' אותם החוצה את המלכים

ואגיח קרבא עם לבנה: ויתן יהוה גם אתה ביד
ישראל ואת מלכה ויכה לפי חרב ואת כל הנפש
אשר בה לא השאיר בה שריד ויעש למלכה
כאשר עשה למלך יריחו: ומסר יי אף יתה לט
בידא דישראל וית מלכה ומחהא לפתגם רפ
דחרב וית כל נפשתא דבה לא אשאר בה
משיזיב ועבד למלכה כמא דעבד למלכא
דיריחו: ויעבר יהושע
וכל ישראל עמו מלבנה לכישה ויחן עליה
וילחם בה: ועבר יהושע וכל ישראל עמיה
מלבנה ללכיש ושרא עלה ואגיח קרבא בה:
ויתן יהוה את לכיש ביד ישראל וילכדה ביום
השני ויכה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה
ככל אשר עשה ללבנה: ומסר יי ית לכיש
בידא דישראל וכבשה ביומא תנינא ומחהא
לפתגם דחרב וית כל נפשתא דבה ככל דעבד
ללבנה: אז עלה הרם מלך ל̇
גזר לעזר את לכיש ויכהו יהושע ואת עמו עד וחס
בלתי השאיר לו שריד: בכין סליק הורם מלכא ג̇
דגזר למסעד ית לכיש ומחהי יהושע וית
עמיה עד דלא אשאר ליה משיזיב:
ויעבר יהושע וכל ישראל ל̇
עמו מלכיש עגלנה ויחנו עליה וילחמו עליה: חס
ועבר יהושע וכל ישראל עמיה מלכיש לעגלון
ושרו עלה ואגיחו קרבא עלה: וילכדוה ביום ה̇ ג̇
ההוא ויכוה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה מל̇ וב̇ חס

ביום ההוא החרים ככל אשר עשה ללכיש:
וכבשוהא ביומא ההוא ומחוהא לפתגם דחרב
וית כל נפשתא דבה ביומא ההוא גמר ככל דעבד
ללכיש: ויעל יהושע וכל
ישראל עמו מעגלונה חברונה וילחמו עליה:
וסליק יהושע וכל ישראל עמיה מעגלון
לחברון ואגיחו קרבא עלה: וילכדוה ויכוה לפי
חרב ואת מלכה ואת כל עריה ואת כל הנפש אשר
בה לא השאיר שריד ככל אשר עשה לעגלון
ויחרם אותה ואת כל הנפש אשר בה: וכבשוהא
ומחוהא לפתגם דחרב וית מלכה וית כל קרווהא
וית כל נפשתא דבה לא אשאר משיזיב ככל
דעבד לעגלון וגמר יתה וית כל נפשתא דבה:
וישב יהושע
וכל ישראל עמו דברה וילחם עליה: ותב יהושע
וכל ישראל עמיה לדביר ואגיח קרבא עלה:
וילכדה ואת מלכה ואת כל עריה ויכום לפי
חרב ויחרימו את כל נפש אשר בה לא השאיר
שריד כאשר עשה לחברון כן עשה לדבירה
ולמלכה וכאשר עשה ללבנה ולמלכה: וכבשה
וית מלכה וית כל קרווהא ומחונון לפתגם דחרב
וגמרו ית כל נפשתא דבה לא אשאר משיזיב
כמא דעבד לחברון כן עבד לדביר ולמלכה
וכמא דעבד ללבנה ולמלכה: ויכה יהושע את
כל הארץ ההר והנגב והשפלה והאשדות ואת
כל מלכיהם לא השאיר שריד ואת כל הנשמה

ההרים כאשר צוה יהוה אלהי ישראל׃ ומחא
יהושע ית כל ארעא טורא ודרומא ושפילתא
ומשפך מרמתא וית כל מלכיהון לא אשאר
משיזיב וית כל נשמתא גמר כמא דפקיד יי
אלהא דישראל׃ ויכם יהושע מקדש ברנע ועד
עזה ואת כל ארץ גשן ועד גבעון׃ ומחנון יהושע
מרקם גיאה ועד עזה וית כל ארע גשן ועד
גבעון׃ ואת כל המלכים האלה ואת ארצם לכד
יהושע פעם אחת כי יהוה אלהי ישראל נלחם
לישראל׃ וית כל מלכיא האלין וית ארעהון
כבש יהושע זמנא חדא ארי יי אלהא דישראל
במימריה אגיח קרבא לישראל׃

וישב יהושע וכל ישראל
עמו אל המחנה הגלגלה׃ ותב יהושע וכל ישראל
עמיה למשריתא לגלגלא׃

ויהי כשמע יבין מלך חצור וישלח
אל יובב מלך מדון ואל מלך שמרון ואל מלך
אכשף׃ והוה כד שמע יבין מלכא דחצור ושלח
לות יובב מלכא דמדון ולות מלכא דשמרון ולות
מלכא דאכשף׃ ואל המלכים אשר מצפון בהר
ובערבה נגב כנרות ובשפלה ובנפת דור מים׃ ולות
מלכיא דמצפונא בטורא ובמישרא דרום גניסר
ובשפלתא ובפלכי דור מערבא׃ הכנעני ממזרח
ומים והאמרי והחתי והפרזי והיבוסי בהר והחוי
תחת חרמון בארץ המצפה׃ כנענאה ממדינחא
וממערבא ואמוראה וחתאה ופריזאה ויבוסאה

בטורא וחואה בשפולי חרמון בארע מצפיא׃
ויצאו הם וכל מחניהם עמם עם רב כחול אשר
על שפת הים לרב וסוס ורכב רב מאד׃ ונפקו אנון
וכל משריתהון עמהון עם סגי כחלא דעל כיף
ימא לסגי וסוסון ורתיכין סגי לחדא׃ ויועדו כל
המלכים האלה ויבאו ויחנו יחדו אל מי מרום
להלחם עם ישראל׃ ואזדמנו כל מלכיא האלין
ואתו ושרו כחדא על מי מרום לאגחא קרבא
עם ישראל׃ ויאמר יהוה
אל יהושע אל תירא מפניהם כי מחר כעת הזאת
אנכי נתן את כלם חללים לפני ישראל את סוסיהם
תעקר ואת מרכבתיהם תשרף באש׃ ואמר יי
ליהושע לא תדחל מן קדמיהון ארי מחר כעדנא
הדין אנא מסר ית כלהון קטילין קדם ישראל
ית סוסותהון תעקר וית רתכיהון תוקיד בנורא׃
ויבא יהושע וכל עם המלחמה עמו עליהם
על מי מרום פתאם ויפלו בהם׃ ואתא יהושע וכל
עמא עבדי קרבא עמיה עליהון ואנון שרן על
מי מרום בתכיף ונפלו בהון׃ ויתנם יהוה ביד
ישראל ויכום וירדפום עד צידון רבה ועד
משרפות מים ועד בקעת מצפה מזרחה ויכום
עד בלתי השאיר להם שריד׃ ומסרנון יי בידא
דישראל ומחנון ורדפונון עד צידון רבתא ועד
חרצי מיא ועד בקעת מצפיא מדנחא ומחנון עד
דלא אשאר להון משיזיב׃ ויעש להם יהושע
כאשר אמר לו יהוה את סוסיהם עקר ואת

בספ

ואת ארצם ג וסימנה המלכים מלכי אשור וחברו ... אל מי ג וסימנה המרים ויועדו ועלה הגבול דבירה ... אכשף ב וסימ מלך אכשף אכשף אחד

מרכבתיהם שרף באש׃ ועבד להון יהושע
כמא דאמר ליה ייי ית סוסותהון עקר וית
רתכיהון אוקיד בנורא׃
וישב יהושע בעת ההיא
וילכד את חצור ואת מלכה הכה בחרב כי חצור
לפנים היא ראש כל הממלכות האלה׃ ותב יהושע
בעדנא ההוא וכבש ית חצור וית מלכה קטל
בחרבא ארי חצור מלקדמין היא ריש כל
מלכותא האלין׃ ויכו את כל הנפש אשר בה
לפי חרב החרם לא נותר כל נשמה ואת חצור
שרף באש׃ ומחו ית כל נפשתא דבה לפתגם
דחרב גמירא לא אשתאר כל נשמא וית חצור
אוקיד בנורא׃ ואת כל ערי המלכים האלה ואת
כל מלכיהם לכד יהושע ויכם לפי חרב החרים
אותם כאשר צוה משה עבד יהוה׃ וית כל קרוי
מלכיא האלין וית כל מלכיהון כבש יהושע ומחנון
לפתגם דחרב גמריתהון כמא דפקיד משה עבדא
דייי׃ רק כל הערים העמדות על תלם לא שרפם
ישראל זולתי את חצור לבדה שרף יהושע׃ לחוד
כל קרויא דקימין על תקפהון לא אוקידנון ישראל
אלהין חצור בלחודה אוקיד יהושע׃ וכל שלל
הערים האלה והבהמה בזזו להם בני ישראל רק
את כל האדם הכו לפי חרב עד השמדם אותם לא
השאירו כל נשמה׃ וכל עדי קרויא האלין
ובעירא בזו להון בני ישראל לחוד ית כל אנשא
מחו לפתגם דחרב עד דשיציאו יתהון לא אשארו

כל נשמא׃ כאשר צוה יהוה את משה עבדו כן
צוה משה את יהושע וכן עשה יהושע לא הסיר דבר
מכל אשר צוה יהוה את משה׃ כמא דפקיד ייי
ית משה עבדיה כן פקיד משה ית יהושע וכן עבד
יהושע לא בטיל פתגמא מכל דפקיד ייי ית
משה׃ ויקח יהושע את כל הארץ הזאת ההר
ואת כל הנגב ואת כל ארץ הגשן ואת השפלה
ואת הערבה ואת הר ישראל ושפלתה׃ ואחסין
יהושע ית כל ארעא הדא טורא וית כל דרומא
וית כל ארע גשן וית שפילתא וית מישרא וית
טורא דישראל ושפילתיה׃ מן ההר החלק העולה
שעיר ועד בעל גד בבקעת הלבנון תחת הר
חרמון ואת כל מלכיהם לכד ויכם וימיתם׃ מן
טורא פליגא דסליק לשעיר ועד מישר גד
בבקעת לבנן שפולי טורא דחרמון וית כל
מלכיהון כבש ומחנון וקטלנון׃ ימים רבים
עשה יהושע את כל המלכים האלה מלחמה׃
יומין סגיאין עבד יהושע עם כל מלכיא האלין
קרבא׃ לא היתה עיר אשר השלימה אל בני
ישראל בלתי החוי ישבי גבעון את הכל לקחו
במלחמה׃ לא הות קרתא דאשלימת עם בני
ישראל אלהין חואי יתבי גבעון ית כולא נסיבו
בקרבא׃ כי מאת יהוה היתה לחזק את לבם
לקראת המלחמה את ישראל למען החרימם
לבלתי היות להם תחנה כי למען השמידם כאשר
צוה יהוה את משה׃ ארי מן קדם ייי הות תקפא

ב וחס ... ל וכל משנה תורה כות ... ב ... ג פ״ס כל חד מנה מן שמונים אות וסימ׳ וכל שיח
משה ... ת״ו ק ... כו״ל קמ׳ ד בג׳ צ בת ואנון במן ... ב

השדה וכל בת ירשת וכל שלל הערים ׳ — ׳ החרם ג בלישנ׳ וסימנ׳ כל אוריתא ויכו את דחצור חרוב והחרם ׳ — ׳ החרימם ב וסימ׳ למען ולא אבן ׳ — ׳

ית לבהון לסדרא קרבא עם ישראל בדיל לגמרותהון
בדיל דלא יהי עליהון רחמין ארי בדיל לשיציותהון
כמא דפקיד יי ית משה׃
ויבא יהושע בעת ההיא
ויכרת את הענקים מן ההר מן חברון מן דבר
מן ענב ומכל הר יהודה ומכל הר ישראל עם
עריהם החרימם יהושע׃ ואתא יהושע בעדנא
ההוא ושיצי ית גבריא מן טורא מן חברון ומן
דביר ומן ענב ומכל טור יהודה ומכל טורא
דישראל עם קרויהון גמרינון יהושע׃ לא נותר
ענקים בארץ בני ישראל רק בעזה בגת ובאשדוד
נשארו׃ לא אשתארו גבריא בארע בני ישראל
להוד בעזה בגת ובאשדוד אשתארו׃ ויקח יהושע
את כל הארץ ככל אשר דבר יהוה אל משה ויתנה
יהושע לנחלה לישראל כמחלקתם לשבטיהם
והארץ שקטה ממלחמה׃ ונסיב יהושע ית כל
ארעא ככל דמליל יי עם משה ויהבה יהושע
אחסנא לישראל כפלגותהון לשבטיהון וארעא
שדיכת מלמעבד קרבא׃

XII

ואלה מלכי הארץ אשר
הכו בני ישראל וירשו את ארצם בעבר הירדן
מזרחה השמש מנחל ארנון עד הר חרמון וכל
הערבה מזרחה׃ ואלין מלכי ארעא דמחו בני
ישראל וירתו ית ארעהון בעברא דירדנא מדנח
שמשא מנחלא דארנון עד טורא דחרמון וכל
מישרא מדנחא׃ סיחון מלך האמרי היושב
בחשבון משל מערער אשר על שפת נחל
ארנון ותוך הנחל וחצי הגלעד ועד יבק הנחל
גבול בני עמון׃ סיחון מלכא אמוראה דיתיב
בחשבון שליט מערער דעל כיף נחלא דארנון
וגו נחלא ופלגות ארע גלעד ועד יבקא נחלא
תחומא דבני עמון׃ והערבה עד ים כנרות מזרחה
ועד ים הערבה ים המלח מזרחה דרך בית הישמות
ומתימן תחת אשדות הפסגה׃ ומישרא עד ימא
גניסר מדנחא ועד ימא דמישרא ימא דמלחא
מדנחא אורח בית ישימות ומדרומא תחות
משפך מרמתא׃ וגבול עוג מלך הבשן מיתר
הרפאים היושב בעשתרות ובאדרעי׃ ותחום
עוג מלכא דמתנן משאר גבריא דיתיב בעשתרות
ובאדרעי׃ ומשל בהר חרמון ובסלכה ובכל הבשן
עד גבול הגשורי והמעכתי וחצי הגלעד גבול
סיחון מלך חשבון׃ ושליט בטורא דחרמון
ובסלכה ובכל מתנן עד תחום גשוראה ואפיקירוס
ופלגות ארע גלעד תחום סיחון מלכא דחשבון׃
משה עבד יהוה ובני ישראל הכום ויתנה משה
עבד יהוה ירשה לראובני ולגדי ולחצי שבט
המנשה׃ משה עבדא דיי ובני ישראל מחנון
ויהבה משה עבדא דיי ירותא לשבטא דראובן
ולשבטא דגד ולפלגות שבטא דמנשה׃
ואלה מלכי הארץ אשר
הכה יהושע ובני ישראל בעבר הירדן ימה
מבעל גד בבקעת הלבנון ועד ההר החלק העלה

ובני ישרא׳ כון וסימנ׳ אז ישיר כי בא המקלל אשר הכה משה ואלה מלכי ככלות יהושע משה עבד יי ונתקנהו ויאמר שאול לאחיה לגבענים ונקבצו בני ישרא׳

שעירה ויתנה יהושע לשבטי ישראל ירשה
כמחלקתם׃ ואלין מלכי ארעא דמחא יהושע
ובני ישראל בעברא דירדנא מערבא ממישר
גד בבקעת לבנן ועד טורא פליגא דסליק
לשעיר ויהבה יהושע לשבטיא דישראל
ירותא כפלגותהון׃ בהר ובשפלה ובערבה
ובאשדות ובמדבר ובנגב החתי האמרי והכנעני
הפרזי החוי והיבוסי׃ בטורא ובשפילתא ובמישרא
ובמשפך מרמתא ובמדברא ובדרומא חתאי
אמוראי וכנענאי פריזאי חואי ויבוסאי׃

מלך יריחו אחד מלך העי אשר מצד
בית אל אחד׃ מלך ירושלם אחד
מלך חברון אחד׃
מלך ירמות אחד
מלך לכיש אחד׃
מלך עגלון אחד
מלך גזר אחד׃
מלך דבר אחד
מלך גדר אחד׃
מלך חרמה אחד
מלך ערד אחד׃
מלך לבנה אחד
מלך עדלם אחד׃
מלך מקדה אחד
מלך בית אל אחד׃
מלך תפוח אחד
מלך חפר אחד׃
מלך אפק אחד
מלך לשרון אחד׃
מלך מדון אחד
מלך חצור אחד׃
מלך שמרון מראון אחד
מלך אכשף אחד׃
מלך תענך אחד
מלך מגדו אחד׃
מלך קדש אחד
מלך יקנעם לכרמל אחד׃
מלך דור לנפת דור אחד
מלך גוים לגלגל אחד׃
מלך תרצה אחד
כל מלכים שלשים ואחד׃

מלכא דיריחו חד מלכא דעי דבסטר בית אל
חד׃ מלכא דירושלם חד מלכא דחברון חד׃
מלכא דירמות חד מלכא דלכיש חד׃ מלכא
דעגלון חד מלכא דגזר חד׃ מלכא דדביר חד׃
מלכא דגדר חד׃ מלכא דחרמה חד מלכא
דערד חד׃ מלכא דלבנה חד מלכא דעדלם
חד׃ מלכא דמקדה חד מלכא דבית אל חד׃ מלכא
דתפוח חד מלכא דחפר חד׃ מלכא דאפק חד
מלכא דלשרון חד׃ מלכא דמדון חד מלכא
דחצור חד׃ מלכא דשמרון מרון חד מלכא
דאכשף חד׃ מלכא דתענך חד מלכא דמגדו

כב מ׳ס דלית בהון לא וולא יוד וסימנה׳ לא תקטול עבדא בשוש בר נח יהב להון עשרה מתרי עשר ותלתה מלכין בארעהון דכנענאי ובמדבר גוסי ראית

חד׳ מלכא דקדש חד מלכא דיקנעם לכרמלא
חד׳ מלכא דדור לפלכי דור חד מלכא דעממי
לגלגלא חד׳ מלכא דתרצה חד כל מלכיא תלתין
וחד׳ ויהושע זקן
בא בימים ויאמר יהוה אליו אתה זקנת באת
בימים והארץ נשארה הרבה מאד לרשתה׃
ויהושע סיב על ביומין ואמר יי׳ ליה את
סיבתא עלתא ביומין וארעא אשתארת סגיאה
לחדא למירתה׃ זאת הארץ הנשארת כל
גלילות הפלשתים וכל הגשורי׃ דא ארעא
דאשתארת כל תחומי פלשתאי וכל גשוראי׃
מן השיחור אשר על פני מצרים ועד גבול
עקרון צפונה לכנעני תחשב חמשת סרני
פלשתים העזתי והאשדודי האשקלוני הגתי
והעקרוני והעוים׃ מן שיחור דעל אפי מצרים
ועד תחום עקרון צפונא על ארע כנענאי
מתחשבא חמשה טורני פלשתאי עזתאי
ואשדודאי ואשקלונאי גתאי ועקרונאי ועואי׃
מתימן כל ארץ הכנעני ומערה אשר לצידנים
עד אפקה עד גבול האמרי׃ מדרומא כל ארע
כנענאי ומערתא דלצידונאי עד אפק עד
תחום אמוראה׃ והארץ הגבלי וכל הלבנון
מזרח השמש מבעל גד תחת הר חרמון עד
לבוא חמת׃ וארעא גבלי וכל לבנן מדנח שמשא
ממישר גד שפולי טורא דחרמון עד מעלנא
דחמת׃ כל ישבי ההר מן הלבנון עד משרפת

מים כל צידנים אנכי אורישם מפני בני ישראל
רק הפלה לישראל בנחלה כאשר צויתיך׃ כל
יתבי טורא מן לבנן עד חרצי מיא כל צידונאי
אנא במימרי אתריכנון מן קדם בני ישראל
לחוד פליגהא לישראל באחסנא כמא דפקידתך׃
ועתה חלק את הארץ הזאת בנחלה לתשעת
השבטים וחצי שבט המנשה׃ וכען פליג ית
ארעא הדא באחסנא לתשעה שבטין ופלגות
שבטא דמנשה׃ עמו הראובני והגדי לקחו
נחלתם אשר נתן להם משה בעבר הירדן
מזרחה כאשר נתן להם משה עבד יהוה׃
עמיה שיבט ראובן ושיבט גד קבילו אחסנתהון
דיהב להון משה לעברא דירדנא מדנחא כמא
דיהב להון משה עבדא דיי׳ מערער אשר
על שפת נחל ארנון והעיר אשר בתוך הנחל
וכל המישור מידבא עד דיבון׃ מערער דעל
כיף נחלא דארנון וקרתא דבגו נחלא וכל מישרא
מידבא עד דיבון׃ וכל ערי סיחון מלך האמרי
אשר מלך בחשבון עד גבול בני עמון׃ וכל
קרוי סיחון מלכא אמוראה דמלך בחשבון
עד תחום בני עמון׃ והגלעד וגבול הגשורי
והמעכתי וכל הר חרמון וכל הבשן עד סלכה׃
וארע גלעד ותחום גשוראה ואפיקירוס וכל
טורא דחרמון וכל מתנן עד סלכה׃ כל ממלכות
עוג בבשן אשר מלך בעשתרת ובאדרעי הוא
נשאר מיתר הרפאים ויכם משה וירשם׃ כל

והעוים ד׳ וסימנה׳ הישבים בחצרים והעקרוני והעוים והפרה עשו את נבחן ·· ·· — ·· ·· וכל הר ב׳ וסימנה׳ וכל הר חרמון וכל הר וגבעה ישפלו ?

מלכותיה דעוג במתנן דמלך בעשתרות ובאדרעי
הוא אשתאר משאר גבריא ומחנון משה ותריכנון:
ולא הורישו בני ישראל את הגשורי ואת המעכתי
וישב גשור ומעכת בקרב ישראל עד היום הזה:
ולא תריכו בני ישראל ית גשוראה וית אפיקירוס
ויתיב גשוראה ואפיקירוס בגו ישראל עד יומא
הדין: רק לשבט הלוי לא נתן נחלה אשי יהוה ט
אלהי ישראל הוא נחלתו כאשר דבר לו: לחוד כת
לשבטא דלוי לא יהב אחסנא קרבניא דיי אלהא יוד
דישראל אנון אחסנתיה כמא דמליל ליה:
ויתן משה למטה
בני ראובן למשפחתם: ויהב משה לשבטא
דבני ראובן לזרעיתהון: ויהי להם הגבול
מערער אשר על שפת נחל ארנון והעיר ל
אשר בתוך הנחל וכל המישור על מידבא:
והוה להון תחומא מערוער דעל כיף נחלא
דארנון וקרתא דבגו נחלא וכל מישרא עד
מידבא: חשבון וכל עריה אשר במישור דיבון
ובמות בעל ובית בעל מעון: חשבון וכל קרוהא
דבמישרא דיבון ובמות בעל ובית בעל מעון: ל
ויהצה וקדמת ומפעת: ויהץ וקדמות ומפעת: חס
וקריתים ושבמה וצרת השחר בהר העמק:
וקריתים ושבמה וצרת שחר בטור מישרא:
ובית פעור ואשדות הפסגה ובית הישמות: ובית ל
פעור ומשפך מרמתא ובית ישימות: וכל ערי
המישור וכל ממלכות סיחון מלך האמרי אשר

מלך בחשבון אשר הכה משה אתו ואת נשיאי
מדין את אוי ואת רקם ואת צור ואת חור ואת
רבע נסיכי סיחון ישבי הארץ: וכל קרוי מישרא
וכל מלכות סיחון מלכא אמוראה דמלך
בחשבון דמחא משה יתיה וית רברבי מדין
ית אוי וית רקם וית צור וית חור וית רבע
רברבי סיחון יתבי ארעא: ואת בלעם בן בעור
הקוסם הרגו בני ישראל בחרב אל חלליהם:
וית בלעם בר בעור קסומא קטלו בני ישראל
בחרבא על קטיליהון: ויהי גבול בני ראובן
הירדן וגבול זאת נחלת בני ראובן למשפחתם
הערים וחצריהן: והוה תחום בני ראובן ירדנא
ותחומיה דא אחסנת בני ראובן לזרעיתהון
קרויא ופצחיהון:
ויתן משה למטה גד לבני גד
למשפחתם: ויהב משה לשבטא דגד לבני גד
לזרעיתהון: ויהי להם הגבול יעזר וכל ערי
הגלעד וחצי ארץ בני עמון עד ערוער אשר
על פני רבה: והוה להון תחומא יעזר וכל קרוי
גלעד ופלגות ארע בני עמון עד ערוער דעל
אפי רבה: ומחשבון עד רמת המצפה ובטנים
וממחנים עד גבול לדבר: ומחשבון עד רמת
מצפיא ובטונים וממחנים עד תחום לדביר:
ובעמק בית הרם ובית נמרה וסכות וצפון יתר
ממלכות סיחון מלך חשבון הירדן וגבל עד
קצה ים כנרת עבר הירדן מזרחה: ובמישרא בית

אשי ט כת יוד וסימנה' חלבו בתרו' והביאה בתרו' ידין תביאינה שוק התרומה קדשים יהיו לא יגש להקריב לא יהיה לכהנים הוא נחלתו ואתנה לבית אבן וכל

הרס ובית נמרה וסכות וצפון שאר מלכות
סיחון מלכא דחשבון ירדנא ותחומיה עד סיפי
ים גניסר עברא דירדנא מדינחא׃ זאת נחלת בני
גד למשפחתם הערים וחצריהם׃ דא אחסנת בני
גד לזרעיתהון קרויא ופצחיהון׃

ויתן משה לחצי שבט מנשה
ויהי לחצי מטה בני מנשה למשפחותם׃ ויהב
משה לפלגות שבטא דמנשה והוה לפלגות
שבטא דבני מנשה לזרעיתהון׃ ויהי גבולם
ממחנים כל הבשן כל ממלכות עוג מלך הבשן
וכל חות יאיר אשר בבשן ששים עיר׃ והוה
תחומהון ממחנים כל מתנן כל מלכותיה דעוג
מלכא דמתנן וכל כפרני יאיר דבמתנן שתין
קרוין׃ וחצי הגלעד ועשתרות ואדרעי ערי
ערי ממלכות עוג בבשן לבני מכיר בן מנשה
לחצי בני מכיר למשפחותם׃ ופלגות ארע גלעד
ועשתרות ואדרעי קרוי מלכותיה דעוג במתנן
לבני מכיר בר מנשה לפלגות בני מכיר לזרעיתהון׃
אלה אשר נחל משה בערבות מואב מעבר
לירדן יריחו מזרחה׃ אלין דאחסין משה
במישריא דמואב מעברא לירדנא דיריחו
מדנחא׃ ולשבט הלוי לא נתן משה נחלה יהוה
אלהי ישראל הוא נחלתם כאשר דבר להם׃
ולשבטא דלוי לא יהב משה אחסנא מתנן
דיהב להון יי אלהא דישראל אנין אחסנתהון
כמא דמליל להון׃ ואלה אשר נחלו בני ישראל
בארץ כנען אשר נחלו אותם אלעזר הכהן
ויהושע בן נון וראשי אבות המטות לבני
ישראל׃ ואלין דאחסינו בני ישראל בארעא
דכנען דאחסינו יתהון אלעזר כהנא ויהושע
בר נון ורישי אבהת שבטיא דבני ישראל׃
בגורל נחלתם כאשר צוה יהוה ביד משה
לתשעת המטות וחצי המטה׃ בעדבא אתפלגת
להון אחסנתהון כמא דפקיד יי בידא דמשה
לתשעה שבטין ופלגות שבטא׃ כי נתן משה
נחלת שני המטות וחצי המטה מעבר לירדן
וללוים לא נתן נחלה בתוכם׃ ארי יהב משה
אחסנת תרין שבטין ופלגות שבטא מעברא
לירדנא וללואי לא יהב אחסנא ביניהון׃ כי היו
בני יוסף שני מטות מנשה ואפרים ולא נתנו
חלק ללוים בארץ כי אם ערים לשבת ומגרשיהם
למקניהם ולקנינם׃ ארי הוו בני יוסף תרין שבטין
מנשה ואפרים ולא יהבו חולק לליואי בארעא
אלהין קרוין למתב ורוחיהון לבעיריהון ולקנינהון׃
כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל
ויחלקו את הארץ׃ כמא דפקיד יי ית משה כן
עבדו בני ישראל ופלגו ית ארעא׃

ויגשו בני יהודה אל יהושע
בגלגל ויאמר אליו כלב בן יפנה הקנזי אתה
ידעת את הדבר אשר דבר יהוה אל משה איש
האלהים על אודתי ועל אודתיך בקדש ברנע׃
וקריבו בני יהודה לות יהושע בגלגלא ואמר ליה

וללוים ב׳ וסימנ׳ וללוים לא נתן נחלה ויקרא דוד וכל לכהנים וללוים כות במא׳ וגם מהם תקח ״׳ עוג בבשן ד׳ וסימנ׳ ונלכד כל ערי המישור כל ממלכות עוג

כלב בר יפנה קנזאה את ידעת ית פתגמא דמליל
יי עם משה נביא דיי על עיסק דילי ועל עיסק
דילך ברקם גיאה׃ בן ארבעים שנה אנכי בשלח
משה עבד יהוה אתי מקדש ברנע לרגל את
הארץ ואשב אתו דבר כאשר עם לבבי׃ בר
ארבעין שנין אנא כד שלח משה עבדא דיי
יתי מרקם גיאה לאללא ית ארעא ואתיבית יתיה
פתגמא כמא דהוה עם לבי׃ ואחי אשר עלו
עמי המסיו את לב העם ואנכי מלאתי אחרי
יהוה אלהי׃ ואחי דסליקו עמי תברו ית לבא
דעמא ואנא אשלימית בתר דחלתא דיי אלהי׃
וישבע משה ביום ההוא לאמר אם לא הארץ
אשר דרכה רגלך בה לך תהיה לנחלה ולבניך
עד עולם כי מלאת אחרי יהוה אלהי׃ וקיים
משה ביומא ההוא למימר אם לא ארעא דדרכת
פרסת רגלך בה דילך תהי לאחסנא ולבנך עד
עלמא ארי אשלימתא בתר דחלתא דיי אלהי׃
ועתה הנה החיה יהוה אותי כאשר דבר זה
ארבעים וחמש שנה מאז דבר יהוה את הדבר
הזה אל משה אשר הלך ישראל במדבר ועתה
הנה אנכי היום בן חמש ושמונים שנה׃ וכען
הא קיים יי יתי כמא דמליל דנן ארבעין וחמיש
שנין מעדן דמליל יי ית פתגמא הדין עם משה
דאזל ישראל במדברא וכען הא אנא יומא דין
בר תמנן וחמיש שנין׃ עודני היום חזק כאשר
ביום שלח אותי משה ככחי אז וכחי עתה

למלחמה ולצאת ולבוא׃ עד כען אנא יומא דין
תקיף כד ביומא דשלח יתי משה כחילי דכבין
וכין חילי דכען לאגחא קרבא ולמפק ולמיעל׃
ועתה תנה לי את ההר הזה אשר דבר יהוה ביום
ההוא כי אתה שמעת ביום ההוא כי ענקים
שם וערים גדלות בצרות אולי יהוה אותי
והורשתים כאשר דבר יהוה׃ וכען הב לי ית
טורא הדין דמליל יי ביומא ההוא ארי את
שמעתא ביומא ההוא ארי גברין תמן וקרוין
רברבן וכריכן מא אם יהי מימרא דיי בסעדי
ואירתנון כמא דמליל יי׃ ויברכהו יהושע
ויתן את חברון לכלב בן יפנה לנחלה׃ וברכיה
יהושע ויהב ית חברון לכלב בר יפנה לאחסנא׃
על כן היתה חברון לכלב בן יפנה הקנזי לנחלה
עד היום הזה יען אשר מלא אחרי יהוה אלהי
ישראל׃ על כן הות חברון לכלב בר יפנה קנזאה
לאחסנא עד יומא הדין חלף דאשלים בתר
דחלתא דיי אלהא דישראל׃ ושם חברון לפנים
קרית ארבע האדם הגדול בענקים הוא והארץ
שקטה ממלחמה׃ ושום חברון מלקדמין קרית
ארבע אנש רב בגבריא הוא וארעא שריכת
מלמעבד קרבא׃

ויהי הגורל למטה בני יהודה
למשפחתם אל גבול אדום מדבר צין נגבה
מקצה תימן׃ והוה עדבא לשבטא דבני יהודה
לזרעיתהון על תחום אדום מדברא דצין דרומא

וסימנ׳ מציעאה דמתושלח החיה ותשקט דאהוד ויהי בשמונים ויצא מלאך יי׳ דמלכים ואם בגברות בהראתו וכל דברי ימים כות במא׳ ויעשן מהס ק

מסיפי דרומא׃ ויהי להם גבול נגב מקצה ים
המלח מן הלשן הפנה נגבה׃ והוה להון תחום
דרומא מסיפי ימא דמלחא מן כיפא דמתפני
לדרומא׃ ויצא אל מנגב למעלה עקרבים
ועבר צנה ועלה מנגב לקדש ברנע ועבר
חצרון ועלה אדרה ונסב הקרקעה׃ ונפיק
למדרומא למסקנא דעקרבין ויעבר לצין
וסליק מדרומא לרקם גיאה ויעבר לחצרון
וסליק לאדר ומסתחר לקרקעה׃ ועבר עצמונה
ויצא נחל מצרים והיה תצאות הגבול ימה
זה יהיה לכם גבול נגב׃ ועבר לעצמון ונפיק
לנחלא דמצרים ויהון מפקנוהי דתחומא לימא
דין יהי לכון תחום דרומא׃ וגבול קדמה ים המלח
עד קצה הירדן וגבול לפאת צפונה מלשון הים
מקצה הירדן׃ ותחום קדומא ימא דמלחא עד
סיפי ירדנא ותחומא דרוח צפונא מכיף ימא
מסיפי ירדנא׃ ועלה הגבול בית חגלה ועבר
מצפון לבית הערבה ועלה הגבול אבן בהן בן
ראובן׃ וסליק תחומא לבית חגלה ועבר מצפונא
לבית מישרא וסליק תחומא לאבן בהן בר
ראובן׃ ועלה הגבול דברה מעמק עכור וצפונה
פנה אל הגלגל אשר נכח למעלה אדמים אשר
מנגב לנחל ועבר הגבול אל מי עין שמש והיו
תצאותיו אל עין רגל׃ וסליק תחומא לדביר
ממישר עכור וצפונא מתפני לגלגלא דלקביל
מסקנא דאדמים דמדרום לנחלא ועבר תחומא

למי עין שמש והון מפקנוהי לעין קצרא׃ ועלה
הגבול גי בן הנם אל כתף היבוסי מנגב היא ירושלם
ועלה הגבול אל ראש ההר אשר על פני גי הנם
ימה אשר בקצה עמק רפאים צפונה׃ וסליק
תחומא לחילת בר הנום דלעיבר יבוס דבסיפי
מישר גבריא צפונא׃ ותאר הגבול מראש ההר
אל מעין מי נפתוח ויצא אל ערי הר עפרון
ותאר הגבול בעלה היא קרית יערים׃ ותאר
תחומא מריש טורא למבוע מי נפתוח ונפיק
לקרוי טורא דעפרון ותאר תחומא לבעלה היא
קרית יערים׃ ונסב הגבול מבעלה ימה אל הר
שעיר ועבר אל כתף הר יערים מצפונה היא
כסלון וירד בית שמש ועבר תמנה׃ ומסתחר
תחומא מבעלה לימא לטורא דשעיר ועבר
לעיבר טור יערים מצפונא היא כסלון ונחית
לבית שמש ועבר לתמנה׃ ויצא הגבול אל
כתף עקרון צפונה ותאר הגבול שכרונה ועבר
הר הבעלה ויצא יבנאל והיו תצאות הגבול ימה׃
ונפיק תחומא לעיבר עקרון לצפונא ותאר
תחומא לשכרון ועבר לטור בעלה ונפיק
ליבנאל והון מפקנוהי דתחומא לימא׃ וגבול
ים הימה הגדול וגבול זה גבול בני יהודה סביב
למשפחתם׃ ותחום מערבא ימא רבא ותחומיה
דין תחום בני יהודה סחור סחור לזרעיתהון׃
ולכלב בן יפנה נתן חלק בתוך בני יהודה אל פי
יהוה ליהושע את קרית ארבע אבי הענק היא

מדרומא היא ירושלם
וסליק תחומא לריש
טורא דעל אפי חילת
הנום מערבא דבסיפי

צנה ב׳ וחס וסימנ׳ ונסב לכם ויצא אל מנגב פנה ג׳ וחס וסימנ׳ לבבו וצפונה ויוליכו אל השער

חברון׃ ולכלב בר יפנה יהב חולק בגו בני יהודה
על מימרא דיי׳ ליהושע ית קרית ארבע
אבוהון דגבריא היא חברון׃ וירש משם כלב
את שלושה בני הענק את ששי ואת אחימן ואת
תלמי ילידי הענק׃ ותריך מתמן כלב ית תלתא
בני גבריא ית ששי וית אחימן וית תלמי בני
גבריא׃ ויעל משם אל ישבי דבר ושם דבר
לפנים קרית ספר׃ וסליק מתמן לות יתבי דביר
ושום דביר מלקדמין קרית ארכי׃ ויאמר כלב
אשר יכה את קרית ספר ולכדה ונתתי לו את
עכסה בתי לאשה׃ ואמר כלב דימחי ית קרית
ארכי ויכבשנה ואתין ליה ית עכסה ברתי לאתו׃
וילכדה עתניאל בן קנז אחי כלב ויתן לו את
עכסה בתו לאשה׃ וכבשה עתניאל בר קנז
אחוהי דכלב ויהב ליה ית עכסה ברתיה לאתו׃
ויהי בבואה ותסיתהו לשאול מאת אביה
שדה ותצנח מעל החמור ויאמר לה כלב מה
לך׃ והוה במיעלה ומלכתיה למשאל מן אבוהא
אחסנתא ואתרכינת מעל חמרא ואמר לה כלב
מא ליך׃ ותאמר תנה לי ברכה כי ארץ הנגב
נתתני ונתתה לי גלת מים ויתן לה את גלת
עליות ואת גלת תחתיות׃ ואמרת הב לי אחסנא
ארי לארע דרומא יהבתני ותתין לי אתר בית
שקיא דמיא ויהב לה ית בית שקיא עלאה וית
בית שקיא תחתאה׃ זאת נחלת מטה
בני יהודה למשפחתם׃ דא אחסנת שבטא דבני

יהודה לזרעיתהון׃ ויהיו הערים מקצה למטה
בני יהודה אל גבול אדום בנגבה קבצאל ועדר
ויגור׃ והואה קרויא מסיפי לשבטא דבני יהודה
על תחום אדום בדרומא קבצאל ועדר ויגור׃
וקינה ודימונה ועדעדה׃ וקדש וחצור ויתנן׃ זיף
וטלם ובעלות׃ וחצור חדתה וקריות חצרון
היא חצור׃ אמם ושמע ומולדה׃ וחצר גדה
וחשמון ובית פלט׃ וחצר שועל ובאר שבע
ובזיותיה׃ בעלה ועיים ועצם׃ ואלתולד
וכסיל וחרמה׃ וצקלג ומדמנה וסנסנה׃ ולבאות
ושלחים ועין ורמון כל ערים עשרים ותשע
וחצריהן׃ ולבאות ושלחים ועין ורמון כל קרויא
עסרין ותשע ופצחיהון׃ בשפלה
אשתאול וצרעה ואשנה׃ וזנוח ועין גנים תפוח
והעינם׃ וזנוח ועין גנים תפוח ועינם׃ ירמות
ועדלם שוכה ועזקה׃ ושערים ועדתים והגדרה
וגדרתים ערים ארבע עשרה וחצריהן׃ ושערים
ועדתים וגדרה וגדרותים קרוין ארבע עשרה
ופצחיהון׃ צנן
וחדשה ומגדל גד׃ ודלען והמצפה ויקתאל׃
לכיש ובצקת ועגלון׃ וכבון ולחמס וכתליש׃
וגדרות בית דגון ונעמה ומקדה ערים שש
עשרה וחצריהן׃ וגדרות בית דגון ונעמה
ומקדה קרוין שית עסרי ופצחיהון׃
לבנה ועתר ועשן׃ ויפתח ואשנה ונציב׃ וקעילה
ואכזיב ומראשה ערים תשע וחצריהן׃ וקעילה

וירש ב׳ חס וסימנ׳ משם כלב את ההר ותצנח ג׳ וסימנ׳ מעל החמור מעל החמור בארץ וגדרות ב׳ וסי׳ לצנאכם בית דגון

ואכזיב ומרשה קרוין תשע ופצחיהון:
עקרון ובנתיה וחצריה: עקרון וכפרנהא
ופצחהא: מעקרון וימה כל אשר על יד אשדוד
וחצריהן: מעקרון ולמערבא כל קרויא דעל
תחום אשדוד ופצחיהון: אשדוד בנתיה
וחצריה עזה בנותיה וחצריה עד נחל מצרים
והים הגבול וגבול: אשדוד כפרנהא ופצחהא הגדול ק
עד נחלא דמצרים וימא רבא ותחומיה:
ובהר שמיר ויתר ושוכה: ובטורא
שמיר ויתיר ושוכו: ודנה וקרית סנה היא
דבר: וענב ואשתמה וענים: וגשן וחלן וגלה
ערים אחת עשרה וחצריהן: וגשן וחולון וגילו
קרוין חדא עסרי ופצחיהון: ארב
ודומה ואשען: וינום ובית תפוח ואפקה: וינום
ובית תפוח ואפק: וחמטה וקרית ארבע היא
חברון וציער ערים תשע וחצריהן: וחמטה
וקרית ארבע היא חברון וציעור קרוין תשע
ופצחיהון: מעון כרמל וזיף ויוטה: ויזרעאל
ויקדעם וזנוח: הקין גבעה ותמנה ערים עשר
וחצריהן: וקין גבעה ותמנה קרוין עסר
ופצחיהון: חלחול בית צור וגדור: ומערת בית
ענות ואלתקן ערים שש וחצריהן: ומערת
ובית ענות ואלתקון קרוין שית ופצחיהון: קרית
בעל היא קרית יערים והרבה ערים שתים
וחצריהן: קרית בעל היא קרית יערים ורבה
קרוין תרתין ופצחיהון: במדבר

בית הערבה מדין וסככה: במדברא בית מישרא
מדין וסככה: והנבשן ועיר המלח ועין גדי
ערים שש וחצריהן: ונבשן וקרית מלחא ועין
גדי קרוין שית ופצחיהון: ואת היבוסי יושבי
יכלו ק ירושלם לא יכלו בני יהודה להורישם וישב
היבוסי את בני יהודה בירושלם עד היום הזה:
וית יבוסאי יתבי ירושלם לא יכילו בני יהודה
לתרכותהון ויתיבו יבוסאי עם בני יהודה בירושלם
16 עד יומא הדין: ויצא הגורל לבני
יוסף מירדן יריחו למי יריחו מזרחה המדבר
עלה מיריחו בהר בית אל: ונפק עדבא לבני
יוסף מירדנא דיריחו למי יריחו מדנחא
למדברא דסליק מיריחו בטורא לבית אל: ויצא
מבית אל לוזה ועבר אל גבול הארכי עטרות:
ונפיק מבית אל ללוז ועבר לתחום ארכי לעטרות:
וירד ימה אל גבול היפלטי עד גבול בית חרון תחתון
ועד גזר והיו תצאתיו ימה: ונחית לימא לתחום
יפלט עד תחום בית חורון ארעאה ועד גזר והוון
מפקנוהי לימא: וינחלו בני יוסף מנשה ואפרים:
ואחסינו בני יוסף מנשה ואפרים: ויהי גבול בני
אפרים למשפחתם ויהי גבול נחלתם מזרחה
עטרות אדר עד בית חרון עליון: והוה תחום
בני אפרים לזרעיתהון והוה תחום אחסנתהון
מדנחא עטרות אדר עד בית חורון עלאה: ויצא
הגבול הימה המכמתת מצפון ונסב הגבול
מזרחה תאנת שלה ועבר אתו ממזרח ינוחה:

מדין ג׳ וסימנ׳ וסככה ישבי על מדין להטות ... כל יהושע ומלכים יריחו בר׳ ליריחו מיריחו כולה ... חד בערבות ירחו סוף מלכים וכל שאר קר׳ כת׳ ...

ונפיק תחומא לימא למכמתת מצפונא ומסתחר
תחומא ממדנחא לתאנת שילו ועבר ליה ממדנח
לינוח: וירד מינוחה עטרות ונערתה ופגע
ביריחו ויצא הירדן: ונחית מינוח לעטרות סימן
ולנערתא ומטא ביריחו ונפיק לירדנא: מתפוח
ילך הגבול ימה נחל קנה והיו תצאתיו הימה
זאת נחלת מטה בני אפרים למשפחתם: מתפוח
אזיל תחומא לימא לנחלא דקנה והוון מפקנוהי
לימא דא אחסנת שבטא דבני אפרים לזרעיתהון:
והערים המבדלות לבני אפרים בתוך נחלת בני
מנשה כל הערים וחצריהן: וקרויא דמפרשן
לבני אפרים בגו אחסנת בני מנשה כל קרויא
ופצחיהון: ולא הורישו את הכנעני היושב
בגזר וישב הכנעני בקרב אפרים עד היום
הזה ויהי למס עבד: ולא תריכו ית כנענאי ב
דיתבין בגזר ויתיבו כנענאי בגו בית אפרים ויט שבמו
עד יומא הדין והוו למסקי מסין פלחין:
ויהי הגורל למטה מנשה כי הוא 17
בכור יוסף למכיר בכור מנשה אבי הגלעד כי
הוא היה איש מלחמה ויהי לו הגלעד והבשן:
והוה עדבא לשבטא דמנשה ארי הוא בוכרא
דיוסף למכיר בוכרא דמנשה אבוהי דגלעד
ארי הוא הוה גבר עביד קרבין והוה ליה ארע
גלעד ומתנן: ויהי לבני מנשה הנותרים
למשפחתם לבני אביעזר ולבני חלק ולבני
אשריאל ולבני שכם ולבני חפר ולבני שמידע

אלה בני מנשה בן יוסף הזכרים למשפחתם:
והוה לבני מנשה דאשתארו לזרעיתהון לבני
אביעזר ולבני חלק ולבני אשריאל ולבני שכם
ולבני חפר ולבני שמידע אלין בני מנשה בר
יוסף דכריא לזרעיתהון: ולצלפחד בן חפר
בן גלעד בן מכיר בן מנשה לא היו לו בנים
כי אם בנות ואלה שמות בנתיו מחלה ונעה
חגלה מלכה ותרצה: ולצלפחד בר חפר בר
גלעד בר מכיר בר מנשה לא הוו ליה בנין
אלהין בנן ואלין שמהת בנתיה מחלה ונעה
חגלה מלכה ותרצה: ותקרבנה לפני אלעזר
הכהן ולפני יהושע בן נון ולפני הנשאים
לאמר יהוה צוה את משה לתת לנו נחלה
בתוך אחינו ויתן להם אל פי יהוה נחלה בתוך
אחי אביהן: וקריבא ולקדם אל[illegible]הנא ולקדם
יהושע בר נון ולקדם רברב[illegible] יי פקיד
ית משה למתן לנא אחסנא בגו אחנא ויהב
להון על מימרא דיוי אחסנא בגו אחי אבוהון:
ויפלו חבלי מנשה עשרה לבד מארץ הגלעד
והבשן אשר מעבר לירדן: ונפלו עדבי מנשה
עסרא בר מארע גלעד ומתנן דמעיברא
לירדנא: כי בנות מנשה נחלו נחלה בתוך בניו
וארץ הגלעד היתה לבני מנשה הנותרים: ארי
בנת מנשה אחסינא אחסנא בגו בנוהי וארע
גלעד הות לבני מנשה דאשתארו: ויהי גבול
מנשה מאשר המכמתת אשר על פני שכם

סימן בנות צלפחד ות קרבנה סימן מגוו ותהיינה סימן מתווו וצלפחד סימן מוחמו ולצלפחד סימן מ[illegible] ותלפיה וסי והפקידו ולכלב ותקרבנה לפני אלעזר

ויהי הגבול אל הימין אל ישבי עין תפוח: והוה
תחום מנשה מאשר למכמתת דעל אפי שכם
ואזיל תחומא לדרומא לות יתבי עין תפוח
למנשה היתה ארץ תפוח ותפוח אל גבול
מנשה לבני אפרים: למנשה הות ארע תפוח
ותפוח על תחום מנשה לבני אפרים: וירד הגבול
נחל קנה נגבה לנחל ערים האלה לאפרים בתוך
ערי מנשה וגבול מנשה מצפון לנחל ויהי
תוצאתיו הימה: ונחית תחומא לנחלא דקנה
לדרומא לנחלא קרויא האילין לאפרים בגו
קרוי מנשה ותחום מנשה מצפונא לנחלא והוון
מפקנוהי לימא: נגבה לאפרים וצפונה למנשה
ויהי הים גבולו ובאשר יפגעון מצפון וביששכר
ממזרח: דרומא לאפרים וצפונא למנשה והוה
ימא תחומיה ובאשר מערעין מצפונא וביששכר
ממדנחא: ויהי למנשה ביששכר ובאשר בית
שאן ובנותיה ויבלעם ובנותיה ואת ישבי דאר
ובנותיה וישבי עין דר ובנותיה וישבי תענך
ובנתיה וישבי מגדו ובנותיה שלשת הנפת:
והוה למנשה בשבטי יששכר ובשבטי אשר
בית שאן וכפרנהא ויבלעם וכפרנהא ויתבי
דאר וכפרנהא ויתבי עין דאר וכפרנהא ויתבי
תענך וכפרנהא ויתבי מגדו וכפרנהא תלתא
פלכין: ולא יכלו בני מנשה להוריש את הערים
האלה ויואל הכנעני לשבת בארץ הזאת: ולא
יכילו בני מנשה לתרכא ית קרויא האילין ושרי

כנענאה למתב בארע הדא: ויהי כי חזקו בני ישראל
ויתנו את הכנעני למס והורש לא הורישו:
והוה כד תקיפו בני ישראל ומנו ית כנענאי
למסקי מסין ותרכא לא תריכונון:
וידברו בני יוסף את יהושע לאמר
מדוע נתתה לי נחלה גורל אחד וחבל אחד
ואני עם רב עד אשר עד כה ברכני יהוה: ומליו
בני יוסף עם יהושע למימר מדין יהבתה לנא
אחסנא חולק חד ועדבא חד ואנא עם סגי עד
לסגי ברכני יי: ויאמר אליהם יהושע אם עם
רב אתה עלה לך היערה ובראת לך שם בארץ
הפרזי והרפאים כי אץ לך הר אפרים: ואמר
להון יהושע אם עם סגי אתון סקו לכון לחורשא
ותתקנון לכון תמן אתר בארע פריזאי וגבריא
ארי עק לכון טורא דבית אפרים: ויאמרו בני
יוסף לא ימצא לנו ההר ורכב ברזל בכל הכנעני
הישב בארץ העמק לאשר בבית שאן ובנותיה
ולאשר בעמק יזרעאל: ואמרו בני יוסף לא
יספיק לנא טורא ורתכין דברזלא בכל כנענאי
דיתבין בארע מישרא לדבית שאן וכפרנהא
ולדבמישר יזרעאל: ויאמר יהושע אל בית
יוסף לאפרים ולמנשה לאמר עם רב אתה
וכח גדול לך לא יהיה לך גורל אחד: ואמר
יהושע לבית יוסף לאפרים ולמנשה למימר
עם סגי אתון וחיל סגי לכון לא יהי לכון עדבא
חד: כי הר יהיה לך כי יער הוא ובראתו והיה

ותפוח ג׳ חד לשון קריה וחד לשון תפוחים וחד שום בר נש וסימנ׳ למנשה רמון ובני חברון ... בנותיה ב׳ חס בספרא וסימנ׳ תענך עקרון

לך תוצאתיו כי תוריש את הכנעני כי רכב ברזל
לו כי חזק הוא: ארי טורא יהי לך ארי חורשא
הוא ותתקניניה ויהי לך מפקנוהי ארי תתרכון
ית כנענאה ארי רתכין דברזלא להון ארי
תקיפין אנון: ויקהלו כל
עדת בני ישראל שלה וישכנו שם את אהל
מועד והארץ נכבשה לפניהם: ואתכנשו כל
כנשתא דבני ישראל לשילו ואשריאו תמן
ית משכן זמנא וארעא אתכבישת קדמיהון:
ויותרו בבני ישראל אשר לא חלקו את נחלתם
שבעה שבטים: ואשתארו בבני ישראל
דלא פליגו ית אחסנתהון שבעה שבטין:
ויאמר יהושע אל בני ישראל עד אנה אתם
מתרפים לבוא לרשת את הארץ אשר נתן
לכם יהוה אלהי אבותיכם: ואמר יהושע לבני
ישראל עד אמתי אתון מתרשלין למיעל
למירת ית ארעא דיהב לכון יי אלהא
דאבהתכון: הבו לכם שלשה אנשים לשבט
ואשלחם ויקמו ויתהלכו בארץ ויכתבו
אותה לפי נחלתם ויבאו אלי: הבו לכון תלתא
גברין לשבטא ואשלחנון ויקומון ויהכון
בארעא ויכתבון יתה לפום אחסנתהון וייתון
לותי: והתחלקו אתה לשבעה חלקים יהודה
יעמד על גבולו מנגב ובית יוסף יעמדו על
גבולם מצפון: ויפלגון יתה לשבעה חולקין
דבית יהודה יקומון על תחומהון מדרומא

ודבית יוסף יקומון על תחומהון מציפונא: ואתם
תכתבו את הארץ שבעה חלקים והבאתם אלי
הנה וירית לכם גורל פה לפני יהוה אלהינו: ואתון
תכתבון ית ארעא לשבעה חולקין ותיתון לותי
הלכא וארמי לכון עדבא הכא קדם יי אלהנא:
כי אין חלק ללוים בקרבכם כי כהנת יהוה נחלתו
וגד וראובן וחצי שבט המנשה לקחו נחלתם
מעבר לירדן מזרחה אשר נתן להם משה עבד
יהוה: ארי לית חולק לליואי ביניכון אלהין מתנן
דיהב להון יי אנון אחסנתהון ושיבט גד ושיבט
ראובן ופלגות שבטא דמנשה קבילו אחסנתהון
מעברא לירדנא מדנחא דיהב להון משה עבדא
דיי: ויקמו האנשים וילכו ויצו יהושע את
ההלכים לכתב את הארץ לאמר לכו והתהלכו
בארץ וכתבו אותה ושובו אלי ופה אשליך
לכם גורל לפני יהוה בשלה: וקמו גבריא ואזלו
ופקיד יהושע ית דאזלו למכתב ית ארעא
למימר איזילו והליכו בארעא וכתובו יתה
ותובו לותי והכא ארמי לכון עדבין קדם יי
בשילו: וילכו האנשים ויעברו בארץ ויכתבוה
לערים לשבעה חלקים על ספר ויבאו אל יהושע
אל המחנה שלה: ואזלו גבריא ועברו בארעא
וכתבוהא לקרויא לשבעה חולקין על ספרא
ואתו לות יהושע למשריתא לשילו: וישלך
להם יהושע גורל בשלה לפני יהוה ויחלק
שם יהושע את הארץ לבני ישראל כמחלקתם:

ויבאו ז רפי וסימנה ובקשהו מחזק וירשו ויקמו פתחי יחדו כמבוא ואתם ד בטעמים וסימנה קמון ישראל וכתבון בשבתא

ורמא להון יהושע עדבא בשילו קדם יי ופליג
תמן יהושע ית ארעא לבני ישראל כפלגותהון
ויעל גורל מטה בני בנימן למשפחתם
ויצא גבול גורלם בין בני יהודה ובין בני יוסף
וסליק עדב שבטא דבני בנימין לארעיתהון
ונפק תחום עדבהון בין בני יהודה ובין בני יוסף
ויהי להם הגבול לפאת צפונה מן הירדן ועלה
הגבול אל כתף יריחו מצפון ועלה בהר ימה
והין ל̇ והיה תצאתיו מדברה בית און [illegible] תחומא
דרוח צפונא מן ירדנא וסליק תחומא לעיבר
יריחו מצפונא וסליק בטורא למערבא והון מפקנוהי
למדבר [illegible] ועבר משם הגבול לוזה אל
ד̇ כתף לוזה נגבה היא בית אל וירד הגבול עטרות
אדר על ההר אשר מנגב לבית חרון תחתון
ועבר מתמן תחומא ללוזה לעבר לוזה דרומא
היא בית אל ונחית תחומא לעטרות אדר על
טורא מדרום לבית חורון ארעאה ותאר הגבול
ונסב לפאת ים נגבה מן ההר אשר על פני בית
והין ל̇ חרון נגבה והיה תצאתיו אל קרית בעל היא
ל̇ קרית יערים עיר בני יהודה זאת פאת ים ותאר
כת תחומא ומסתחר לרוח מערבא דרומא מן
והיה וקר טורא דעל אפי בית חורון דרומא והון מפקנוהי
והין על קרית בעל היא קרית יערים קרתא דבני יהודה
דא רוח מערבא ופאת נגבה מקצה קרית יערים
ד̇ פת ויצא הגבול ימה ויצא אל מעין מי נפתוח ורוח
דרומא מסיפי קרית יערים ונפיק תחומא לימא

ונפיק למבוע מי נפתוח וירד הגבול אל קצה
ההר אשר על פני גי בן הנם אשר בעמק רפאים
צפונה וירד גי הנם אל כתף היבוסי נגבה וירד
עין רגל ונחית תחומא לסטר טורא דעל אפי
חילת בר הנום דבמישר גבריא צפונא ונחית
לחילת הנום דלעיבר יבוס דרומא ונחית לעין
קצרא ותאר מצפון ויצא עין שמש ויצא אל
גלילות אשר נכח מעלה אדמים וירד אבן בהן
בן ראובן ותאר מצפונא ונפיק לעין שמש
ונפיק לגליליא דלקביל מסקנא דאדמים ונחית
לאבן בהן בר ראובן ועבר אל כתף מול הערבה
צפונה וירד הערבתה ועבר לעיבר לקביל
מישרא לצפונא ונחית לערבתא ועבר הגבול
והין ל̇ אל כתף בית חגלה צפונה והיה תצאות הגבול
אל לשון ים המלח צפונה אל קצה הירדן נגבה
זה גבול נגב ועבר תחומא לעיבר בית חגלה
לצפונא והון מפקנוהי דתחומא לכיף ימא
דמילחא לצפונא לסיפי ירדנא דרומא דין תחום
ג̇ דרומא והירדן יגבל אתו לפאת קדמה זאת
ד̇ נחלת בני בנימן לגבולתיה סביב למשפחתם
וירדנא תחומא ליה לרוח קידומא דא אחסנת
בני בנימין לתחומהא סחור סחור לזרעיתהון
ב̇ והיו הערים למטה בני בנימן למשפחותיהם
חד יריחו ובית חגלה ועמק קציץ והואה קרויא
חס לשבטא דבני בנימין לזרעיתהון יריחו ובית
וחד חגלה ועמק קציץ ובית הערבה וצמרים ובית

אל׃ ובית מישרא וצמריס וביתאל׃ והעוים
והפרה ועפרה׃ וכפר העמוני והעפני וגבע
ערים שתים עשרה וחצריהן׃ וכפר עמונאי
ועפני וגבע קרוין תרתא עסרי ופצחיהון׃
גבעון והרמה ובארות׃ גבעון ורמתא
ובארות׃ והמצפה והכפירה והמצה׃ ומצפיא
וכפירה ומוצה׃ ורקם וירפאל ותראלה׃ וצלע
האלף והיבוסי היא ירושלם גבעת קרית ערים
ארבע עשרה וחצריהן זאת נחלת בני בנימן
למשפחתם׃ וצלע ואלף ויבוס היא ירושלם
גבעת קרית קרוין ארבע עסרי ופצחיהון
דא אחסנת בני בנימין לזרעיתהון׃
19 ויצא הגורל השני לשמעון למטה בני שמעון
למשפחותם ויהי נחלתם בתוך נחלת בני יהודה׃
ונפק עדבא תנינא לשמעון לשבטא דבני
שמעון לזרעיתהון והות אחסנתהון בגו אחסנת
בני יהודה׃ ויהי להם בנחלתם באר שבע ושבע
ומולדה׃ והוה להון באחסנתהון באר שבע
ושבע ומולדה׃ וחצר שועל ובלה ועצם׃ ואלתולד
ובתול וחרמה׃ וצקלג ובית המרכבות וחצר
סוסה׃ ובית לבאות ושרוחן ערים שלש עשרה
וחצריהן׃ ובית לבאות ושרוחן קרוין תלת
עסרי ופצחיהון׃ עין רמון ועתר ועשן ערים
ארבע וחצריהן׃ עין רמון ועתר ועשן קרוין
ארבע ופצחיהון׃ וכל החצרים אשר סביבות
הערים האלה עד בעלת באר רמת נגב זאת

נחלת מטה בני שמעון למשפחתם׃ וכל פצחיא
דבסחרנות קרויא האלין עד בעלת באר רמת
דרומא דא אחסנת שבטא דבני שמעון לזרעיתהון׃
מחבל בני יהודה נחלת בני שמעון כי היה חלק
בני יהודה רב מהם ויחלו בני שמעון בתוך נחלתם׃
מעדב בני יהודה אחסנת בני שמעון ארי הוה
חולק בני יהודה סגי מנהון ואחסינו בני שמעון
בגו אחסנתהון׃ ויעל הגורל
השלישי לבני זבלן למשפחתם ויהי גבול
נחלתם עד שריד׃ וסליק עדבא תליתאה לבני
זבולון לזרעיתהון והוה תחום אחסנתהון עד
שריד׃ ועלה גבולם לימה ומרעלה ופגע בדבשת
ופגע אל הנחל אשר על פני יקנעם׃ וסליק תחומהון
לימא ומרעלה ומערע בדבשת ומערע בנחלא
דעל אפי יקנעם׃ ושב משריד קדמה מזרח
השמש על גבול כסלת תבר ויצא אל הדברת
ועלה יפיע׃ ותאיב משריד לקדומא מדנח
שמשא על תחום כסלת תבור ונפיק לדברת
וסליק ליפיע׃ ומשם עבר קדמה מזרחה גתה
חפר עתה קצין ויצא רמון המתאר הנעה׃ ומתמן
עבר לקדומא מדנחא לגתא חפר לעתא קצין
ונפיק לרמון ומתמן מסתחר לנעה׃ ונסב אתו
הגבול מצפון חנתן והיו תצאתיו גי יפתח אל׃
ומסתחר ליה תחומא מצפונא לחנתון והוון
מפקנוהי לחילת יפתח אל׃ וקטת ונהלל ושמרון
וידאלה ובית לחם ערים שתים עשרה וחצריהן׃

ואת האלף וצלע האלף לך שלמה וחד תביא לשר האלף קמ׳ ... על גבול ה׳ וסימ׳ בהר ההר על גבול וישמע בלק על גבול כסלת בחרב תמלו והנותר תנ׳ דפיסק

וקטת ונהלל ושמרון וידאלה ובית לחם קרוין
תרתא עסרי ופצחיהון׃ זאת נחלת בני זבולן
למשפחתם הערים האלה וחצריהן׃ דא אחסנת
בני זבולון לזרעיתהון קרויא האילין ופצחיהון׃
ליששכר יצא הגורל הרביעי
לבני יששכר למשפחותם׃ ליששכר נפק
עדבא רביעאה לבני יששכר לזרעיתהון׃ ויהי
גבולם יזרעאלה והכסולת ושונם׃ והוה תחומהון
ליזרעאל וכסולות ושונם׃ וחפרים ושיאן
ואנחרת׃ וחפרים ושיאן ואנחרת׃ והרבית וקשיון
ואבץ׃ ורבית וקשיון ואבץ׃ ורמת ועין גנים
ועין [illegible] ופגע הגבול בתבור
ושחצומה ובית שמש והיו תצאות גבולם
הירדן ערים שש עשרה וחצריהן׃ ומערע
תחומא בתבור ושחצימה ובית שמש והוון
מפקנוהי דתחומהון לירדנא קרוין שית עסרי
ופצחיהון׃ זאת נחלת מטה בני יששכר למשפחתם
הערים וחצריהן׃ דא אחסנת שבטא דבני יששכר
לזרעיתהון קרויא ופצחיהון׃ ויצא
הגורל החמישי למטה בני אשר למשפחותם׃
ונפק עדבא חמישאה לשבטא דבני אשר
לזרעיתהון׃ ויהי גבולם חלקת וחלי ובטן
ואכשף׃ והוה תחומהון חלקת וחלי ובטן
ואכשף׃ ואלמלך ועמעד ומשאל ופגע בכרמל
הימה ובשיחור לבנת׃ ואלמלך ועמעד ומשאל
ומערע בכרמלא לימא ובשיחור לבנת׃ ושב

מזרח השמש בית דגון ופגע בזבולן ובגי
יפתח אל צפונה בית העמק ונעיאל ויצא אל
כבול משמאל׃ ותאיב מדנח שמשא בית
דגון ומערע בזבולון ובחלת יפתח אל לצפונא
בית מישרא ונעיאל ונפיק לכבול מסמאלא׃
ועברן ורחב וחמון וקנה עד צידון רבה׃
ועברון ורחב וחמון וקנה עד צידון רבתא׃
ושב הגבול הרמה ועד עיר מבצר צר ושב
הגבול חסה והיו תצאתיו הימה מחבל אכזיבה׃
ותאיב תחומא עד קרוין כריכן קרוי תקפא
ותאיב תחומא לחוסה והוון מפקנוהי לימא
מערב אכזיב׃ ועמה ואפק ורחב ערים עשרים
ושתים וחצריהן׃ ועמה ואפק ורחוב קרוין
עסרין ותרתין ופצחיהון׃ זאת נחלת מטה
בני אשר למשפחתם הערים האלה וחצריהן׃
דא אחסנת שבטא דבני אשר לזרעיתהון
קרויא האילין ופצחיהון׃ לבני
נפתלי יצא הגורל הששי לבני נפתלי למשפחתם׃
לבני נפתלי נפק עדבא שתיתאה לבני נפתלי
לזרעיתהון׃ ויהי גבולם מחלף מאלון בצעננים
ואדמי הנקב ויבנאל עד לקום ויהי תצאתיו
הירדן׃ והוה תחומהון מחלף מאלון בצעננים
ואדמי נקבא ויבנאל עד לקום והוה מפקנוהי לירדנא׃
ושב הגבול ימה אזנות תבור ויצא משם חוקקה
ופגע בזבולן מנגב ובאשר פגע מים וביהודה
הירדן מזרח השמש׃ ותאיב תחומא לימא

זבלון בו כה כן בליע וסימנה זבדני בני לאה סדר ואלון ופגע ופגע ותשלח ותקרא לברך עם חרף וממלאכים שלח הראשון הקל וכל כתו כות במא לזבולון דשמשה

לאזנות תבור ונפיק מתמן לחקק ומערע
בזבולון מדרומא ובאשר מערע ממערבא
וביהודה ירדנא מדנח שמשא׃ וערי מבצר
הצדים צר וחמת רקת וכנרת׃ וקרוין כריכן
צדים צר וחמת רקת וכנרת׃ וארמה והרמה
וחצור׃ וארמה ורמתא וחצור׃ וקדש ואדרעי
ועין חצור׃ ויראון ומגדל אל חרם ובית ענת
ובית שמש ערים תשע עשרה וחצריהן׃
ויראון ומגדל אל חרם ובית ענת ובית שמש
קרוין תשע עסרי ופצחיהון׃ זאת נחלת מטה
בני נפתלי למשפחתם הערים וחצריהן׃ דא
אחסנת שבטא דבני נפתלי לזרעיתהון קרויא
ופצחיהון׃ למטה בני דן למשפחתם
יצא הגורל השביעי׃ לשבטא דבני דן לזרעיתהון
נפק עדבא שביעאה׃ ויהי גבול נחלתם צרעה
ואשתאול ועיר שמש׃ והוה תחום אחסנתהון
צרעה ואשתאול וקרית שמש׃ ושעלבין
ואילון ויתלה׃ ואילון ותמנתה ועקרון׃ ואלתקה
וגבתון ובעלת׃ ויהד ובני ברק וגת רמון׃ ומי
הירקון והרקון עם הגבול מול יפו׃ ומי ירקון
ורקון עם תחומא דלקביל יפו׃ ויצא
גבול בני דן מהם ויעלו בני דן וילחמו עם לשם
וילכדו אותה ויכו אותה לפי חרב וירשו אותה
וישבו בה ויקראו ללשם דן כשם דן אביהם׃
ונפק תחום בני דן מנהון וסליקו בני דן ואגיחו
קרבא עם לשם וכבשו יתה ומחו יתה לפתגם

דחרב ויריתו יתה ויתיבו בה וקרו ללשם דן כשום
דן אבוהון׃ זאת נחלת מטה בני דן למשפחתם
הערים האלה וחצריהן׃ דא אחסנת שבטא דבני
דן לזרעיתהון קרויא האלין ופצחיהון׃ ויכלו
לנחל את הארץ לגבולתיה ויתנו בני ישראל
נחלה ליהושע בן נון בתוכם׃ ושיציאו לאחסנא
ית ארעא לתחומהא ויהבו בני ישראל אחסנא
ליהושע בר נון ביניהון׃ על פי יהוה נתנו לו את
העיר אשר שאל את תמנת סרח בהר אפרים
ויבנה את העיר וישב בה׃ על מימרא דיוי יהבו
ליה ית קרתא דשאיל ית תמנת סרח בטורא
דאפרים ובנא ית קרתא ויתיב בה׃ אלה הנחלת
אשר נחלו אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי
האבות למטות בני ישראל בגורל בשלה לפני
יהוה פתח אהל מועד ויכלו מחלק את הארץ׃
אלין אחסנתא דאחסינו אלעזר כהנא ויהושע
בר נון ורישי אבהתא לשבטיא דבני ישראל
בעדבא בשילו קדם יוי בתרע משכן זמנא
ושיציאו מלפלגא ית ארעא׃
20 וידבר יהוה אל יהושע לאמר׃ ומליל יוי עם
יהושע למימר׃ דבר אל בני ישראל לאמר תנו
לכם את ערי המקלט אשר דברתי אליכם ביד
משה׃ מליל עם בני ישראל למימר הבו לכון
ית קרוי שיזבותא דמלילית עמכון ביד משה׃
לנוס שמה רוצח מכה נפש בשגגה בבלי דעת
והיו לכם למקלט מגאל הדם׃ למערק לתמן

קטולא דיקטול נפשא בשלו בלא מדעיה ויהון
לכון לשיזבא מגאיל דמא: ונס אל אחת מהערים ד
האלה ועמד פתח שער העיר ודבר באזני זקני
העיר ההיא את דבריו ואספו אתו העירה אליהם ט
ונתנו לו מקום וישב עמם: ויערוק לחדא מקרויא
האלין ויקום במעלנא דתרע קרתא וימליל
קדם סבי קרתא ההיא ית פתגמוהי ויכנשון יתיה
לקרתא לותהון ויתנון ליה אתר ויתיב עמהון:
וכי ירדף גאל הדם אחריו ולא יסגרו את הרצח ל חס
בידו כי בבלי דעת הכה את רעהו ולא שנא הוא
לו מתמול שלשום: וארי ירדוף גאיל דמא בתרוהי
הוא ימסרון ית קטולא בידיה ארי בלא מדעיה
מחא ית חבריה ולא סני הוא ליה מאתמלי ומדקמוהי:
וישב בעיר ההיא עד עמדו לפני העדה למשפט טו
עד מות הכהן הגדול אשר יהיה בימים ההם אז
ישוב הרצח ובא אל עירו ואל ביתו אל העיר ג
אשר נס משם: ויתיב בקרתא ההיא עד דיקום
קדם כנשתא לדינא עד דימות כהנא רבא דיהי
ביומיא האנון בכין יתוב קטולא וייעול לקרתיה
ולביתיה לקרתא דערק מתמן: ויקדשו את קדש ל חס
בגליל בהר נפתלי ואת שכם בהר אפרים ואת קרית
ארבע היא חברון בהר יהודה: וזמינו ית קדש
בגלילא בטורא דבית נפתלי וית שכם בטורא
דבית אפרים וית קרית ארבע היא חברון בטורא
דבית יהודה: ומעבר לירדן יריחו מזרחה נתנו
את בצר במדבר במישר ממטה ראובן ואת

ראמת בגלעד ממטה גד ואת גולן בבשן
ממטה מנשה: ומעיבר לירדנא דיריחו מדנחא
יהבו ית בצר במדברא במישרא משבטא דראובן
וית רמות בגלעד משבטא דגד וית גולן במתנן
משבטא דמנשה: אלה היו ערי המועדה לכל
בני ישראל ולגר הגר בתוכם לנוס שמה כל
מכה נפש בשגגה ולא ימות ביד גאל הדם עד
עמדו לפני העדה: אלין הואה קרויא דמזמנן ד
לכל בני ישראל ולגיוריא דיתגיירון ביניהון
למערק לתמן כל דיקטול נפשא בשלו ולא
ימות ביד גאיל דמא עד דיקום קדם כנשתא:

ויגשו ראשי אבות הלוים אל אלעזר
הכהן ואל יהושע בן נון ואל ראשי אבות המטות
לבני ישראל: וקריבו רישי אבהת ליואי לות
אלעזר כהנא ולות יהושע בר נון ולות רישי
אבהת שבטיא לבני ישראל: וידברו אליהם
בשלה בארץ כנען לאמר יהוה צוה ביד
משה לתת לנו ערים לשבת ומגרשיהן לבהמתנו:
ומלילו עמהון בשילו בארעא דכנען למימר
יי פקיד בידא דמשה למתן לנא קרוין למתב
ורוחיהון לבעירנא: ויתנו בני ישראל ללוים
ה מנחלתם אל פי יהוה את הערים האלה ואת
מגרשיהן: ויהבו בני ישראל לליואי מאחסנתהון
על מימרא דיי ית קרויא האלין וית רוחיהון:
ויצא הגורל למשפחת הקהתי ויהי לבני
אהרן הכהן מן הלוים ממטה יהודה וממטה

ואל ביתו ג׳ וסימנ׳ ובא לא ירד וגם ביד יהוא — עמדו ד׳ וסימנ׳ והין לכם וישב המועדה ועמד המלך דדברי ימ׳ וג׳ בעמדו דיוסף — ויהי לבני אהרן ג׳

בנימין ית מל וסימנה׃ ואביו אחי יוסף ואל שדי וירא יוסף אתם וישא עינו והנה עיניכם זאבו ומטה דיהושע בעמך ויעברו בני עמון ויהי איש

השמעני וממטה בנימן בגורל ערים שלש
עשרה׃ ונפק עדבא לזרעית קהת והוה לבני
אהרן כהנא מן ליואי משבטא דיהודה ומשבטא
דשמעון ומשבטא דבנימין בעדבא קרוין
תלת עסרי׃ ולבני קהת הנותרים
ממשפחות מטה אפרים וממטה דן ומחצי
מטה מנשה בגורל ערים עשר׃ ולבני קהת
דאשתארו מזרעית שבטא דאפרים ומשבטא
דדן ומפלגות שבטא דמנשה בעדבא קרוין
עסר׃ ולבני גרשון ממשפחות
מטה יששכר וממטה אשר וממטה נפתלי
ומחצי מטה מנשה בבשן בגורל ערים
שלש עשרה׃ ולבני גרשון מזרעית שבטא
דיששכר ומשבטא דאשר ומשבטא דנפתלי
ומפלגות שבטא דמנשה במתנן בעדבא קרוין
תלת עסרי׃ לבני מררי למשפחתם
ממטה ראובן וממטה גד וממטה זבולן
ערים שתים עשרה׃ ולבני מררי לזרעיתהון
משבטא דראובן ומשבטא דגד ומשבטא
דזבולון קרוין תרתא עסרי׃ ויתנו
בני ישראל ללוים את הערים האלה ואת
מגרשיהן כאשר צוה יהוה ביד משה בגורל׃
ויהבו בני ישראל לליואי ית קרויא האלין וית
רוחיהון כמא דפקיד יי בידא דמשה בעדבא׃
ויתנו ממטה בני יהודה וממטה בני
שמעון את הערים האלה אשר יקרא אתהן

בשם׃ ויהבו משבטא דבני יהודה ומשבטא דבני
שמעון ית קרויא האלין דאתפרשו בשמהן׃ ויהי
לבני אהרן ממשפחות הקהתי מבני לוי כי להם
היה הגורל ראשנה׃ והוה לבני אהרן מזרעית
קהת מבני לוי ארי להון הוה עדבא קדמותא׃
ויתנו להם את קרית ארבע אבי הענוק היא חברון
בהר יהודה ואת מגרשה סביבתיה׃ ויהבו להון
ית קרית ארבע אבוהון דגבריא היא חברון בטורא
דבית יהודה וית רוחהא סחרנהא׃ ואת שדה
העיר ואת חצריה נתנו לכלב בן יפנה באחזתו׃
וית חקל קרתא וית פצחהא יהבו לכלב בר יפנה
באחסנתיה׃ ולבני אהרן הכהן נתנו
את עיר מקלט הרצח את חברון ואת מגרשה
ואת לבנה ואת מגרשה׃ ולבני אהרן כהנא יהבו
ית קרית שיזבות קטולא ית חברון וית רוחהא
וית לבנה וית רוחהא׃ ואת יתר ואת מגרשה ואת
אשתמע ואת מגרשה׃ וית יתיר וית רוחהא
וית אשתמוע וית רוחהא׃ ואת חלן ואת מגרשה
ואת דבר ואת מגרשה׃ וית חולון וית רוחהא
וית דביר וית רוחהא׃ ואת עין ואת מגרשה ואת
יטה ואת מגרשה את בית שמש ואת מגרשה
ערים תשע מאת שני השבטים האלה׃ וית
עין וית רוחהא וית יוטה וית רוחהא ית בית
שמש וית רוחהא קרוין תשע מן תרין שבטיא
האלין׃ וממטה בנימין את גבעון ואת
מגרשה את גבע ואת מגרשה׃ ומשבטא דבנימין

ותלך וידבר גם אבנר אמר דמלכים קנה נא תקעו שופר מחלקות יהודה

ית גבעון וית רוחהא ית גבע וית רוחהא: את ענתות
ואת מגרשה ואת עלמון ואת מגרשה ערים
ארבע: ית ענתות וית רוחהא וית עלמון וית
רוחהא קרוין ארבע: כל ערי בני אהרן הכהנים
שלש עשרה ערים ומגרשיהן: כל קרוי בני אהרן
כהניא תלת עסרי קרוין ורוחיהון:
ולמשפחות בני קהת הלוים הנותרים מבני קהת
ויהי ערי גורלם ממטה אפרים: ולזרעית בני
קהת ליואי דאשתארו מבני קהת והואה קרוי
עדבהון משבטא דבית אפרים: ויתנו להם את
עיר מקלט הרצח את שכם ואת מגרשה בהר
אפרים ואת גזר ואת מגרשה: ויהבו להון ית
קרית שיזבות קטולא ית שכם וית רוחהא
בטורא דבית אפרים וית גזר וית רוחהא: ואת
קבצים ואת מגרשה ואת בית חורן ואת מגרשה
ערים ארבע: וית קבצים וית רוחהא וית בית
חורון וית רוחהא קרוין ארבע:
וממטה דן את אלתקא ואת מגרשה את גבתון
ואת מגרשה: ומשבטא דדן ית אלתקא וית
רוחהא ית גבתון וית רוחהא: את אילון ואת מגרשה
את גת רמון ואת מגרשה ערים ארבע: ית אילון
וית רוחהא ית גת רמון וית רוחהא קרוין ארבע:
וממחצית מטה מנשה את תענך
ואת מגרשה ואת גת רמון ואת מגרשה ערים
שתים: ומפלגות שבטא דמנשה ית תענך וית
רוחהא ית גת רמון וית רוחהא קרוין תרתין: כל

ערים עשר ומגרשיהן למשפחת בני קהת
הנותרים: כל קרויא עסר ורוחיהון לזרעית בני
קהת דאשתארו: ולבני גרשון ממשפחת
הלוים מחצי מטה מנשה את עיר מקלט הרצח
את גלון בבשן ואת מגרשה ואת בעשתרה
ואת מגרשה ערים שתים: ולבני גרשון מזרעית
ליואי מפלגות שבטא דמנשה ית קרית שיזבות
קטולא ית גולן במתנן וית רוחהא וית בעשתרה
וית רוחהא קרוין תרתין: וממטה
יששכר את קשיון ואת מגרשה את דברת ואת
מגרשה: ומשבטא דיששכר ית קשיון וית
רוחהא ית דברת וית רוחהא: את ירמות ואת
מגרשה את עין גנים ואת מגרשה ערים
ארבע: ית ירמות וית רוחהא וית עין גנים וית
רוחהא קרוין ארבע: וממטה
אשר את משאל ואת מגרשה את עבדון ואת
מגרשה: ומשבטא דאשר ית משאל וית
רוחהא ית עבדון וית רוחהא: את חלקת ואת
מגרשה ואת רחב ואת מגרשה ערים ארבע:
ית חלקת וית רוחהא וית רחוב וית רוחהא
קרוין ארבע: וממטה נפתלי
את עיר מקלט הרצח את קדש בגליל ואת
מגרשה ואת חמת דאר ואת מגרשה ואת
קרתן ואת מגרשה ערים שלש: ומשבטא
דנפתלי ית קרית שיזבות קטולא ית קדש
בגלילא וית רוחהא וית חמת דור וית רוחהא

ית׳ מרלין כת מוקדם וקרי מאוחר וסימנ׳ הלוך בתר׳ דיהוש׳ גלון גלון והמישני ותתרנה והגזרי מובין נפוצת והציתוה ויקהלו בערבות הארונה

ויתקרתן ויתרוחהא קרוין תלת: כל ערי
הגרשני למשפחתם שלש עשרה עיר
ומגרשיהן: כל קרוי בני גרשון לזרעיתהון
תלת עסרי קרוין ורוחיהון:
ולמשפחת בני מררי הלוים הנותרים מאת
מטה זבולן את יקנעם ואת מגרשה את קרתה
ואת מגרשה: ולזרעית בני מררי ליואי
דאשתארו מן שבטא דזבולון ית יקנעם
וית רוחהא ית קרתה וית רוחהא: את דמנה
ואת מגרשה את נהלל ואת מגרשה ערים
ארבע: ית דמנה וית רוחהא ית נהלל וית
רוחהא קרוין ארבע: וממטה
גד את עיר מקלט הרצח את רמת בגלעד
ואת מגרשה ואת מחנים ואת מגרשה: ומשבטא
דגד ית קרית שיזבות קטולא ית רמות בגלעד
וית רוחהא וית מחנים וית רוחהא: את חשבון
ואת מגרשה את יעזר ואת מגרשה כל ערים
ארבע: ית חשבון וית רוחהא ית יעזר וית
רוחהא כל קרויא ארבע: כל הערים לבני מררי
למשפחתם הנותרים ממשפחות הלוים ויהי
גורלם ערים שתים עשרה: כל קרויא לבני
מררי לזרעיתהון דאשתארו מזרעית ליואי
והוה עדבהון קרוין תרתא עסרי: כל ערי
הלוים בתוך אחזת בני ישראל ערים ארבעים
ושמנה ומגרשיהן: כל קרוי ליואי בגו אחסנת
בני ישראל קרוין ארבעין ותמנא ורוחיהון:

תהיינה הערים האלה עיר עיר ומגרשיה
סביבתיה כן לכל הערים האלה: יהוין קרויא
האלין קרי קרי ורוחהא סחרנהא כן לכל קרויא
האלין: ויתן יהוה לישראל את כל
הארץ אשר נשבע לתת לאבותם וירשוה וישבו
בה: ויהב יי לישראל ית כל ארעא דקיים למתן
לאבהתהון ואחסנוהא ויתיבו בה: וינח יהוה להם
מסביב ככל אשר נשבע לאבותם ולא עמד
איש בפניהם מכל איביהם את כל איביהם נתן
יהוה בידם: ואניח יי להון מסחור סחור ככל
דקיים לאבהתהון ולא קם אנש קדמיהון מכל
בעלי דבביהון ית כל בעלי דבביהון מסר יי
בידהון: לא נפל דבר מכל הדבר הטוב אשר
דבר יהוה אל בית ישראל הכל בא: לא בטיל
פתגמא מכל פתגמוהי תקנא דמליל יי על
בית ישראל כלהון אתקימו: אז יקרא
יהושע לראובני ולגדי ולחצי מטה מנשה: בכין
קרא יהושע לשיבט ראובן ולשיבט גד ולפלגות
שבטא דמנשה: ויאמר אלהם אתם שמרתם
את כל אשר צוה אתכם משה עבד יהוה ותשמעו
בקולי לכל אשר צויתי אתכם: ואמר להון אתון
נטרתון ית כל דפקיד יתכון משה עבדא דיי
וקבילתון למימרי לכל דפקידית יתכון: לא
עזבתם את אחיכם זה ימים רבים עד היום הזה
ושמרתם את משמרת מצות יהוה אלהיכם:
לא שבקתון ית אחיכון דנן יומין סגיאין עד יומא

וינח ז׳ וסימנה׳ בכל גבול ביום השביעי מסביב ויתמר ליהודה וישמרן כל יהודה ותשקט ״ מצות יה׳ ג׳ וסימנה׳ עזבתם נכרית ברה

וללכת ד וסימנה כי תשמר את יי האמורת רק שמרו מאד וארח לחברה בכסף טו רפי וסימנה מלא בנכסים רבים כי קנו וחב ואבנה בו מצנח

הדין ונטרתון ית מטרת תפקידת מימרא דיי
אלהכון ועתה הניח יהוה אלהיכם לאחיכם כאשר
דבר להם ועתה פנו ולכו לכם אל אהליכם אל ארץ
אחזתכם אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר
הירדן וכען אנח יי אלהכון לאחיכון כמא
דמליל להון וכען אתפנו ואיזילו לכון לקרויכון
לארע אחסנתכון דיהב לכון משה עבדא דיי בעיברא
דירדנא רק שמרו מאד לעשות את המצוה ואת
התורה אשר צוה אתכם משה עבד יהוה לאהבה
את יהוה אלהיכם וללכת בכל דרכיו ולשמר
מצותיו ולדבקה בו ולעבדו בכל לבבכם ובכל
נפשכם להן אסתמרו לחדא למעבד ית תפקידתא
וית אוריתא דפקיד יתכון משה עבדא דיי למרחם
ית יי אלהכון ולמהך בכל אורחן דתקנן קדמוהי
ולמטר פקודוהי ולאתקרבא לדחלתיה ולמפלח
קדמוהי בכל לבכון ובכל נפשכון ויברכם
יהושע וישלחם וילכו אל אהליהם וברכינון
יהושע ושלחנון ואזלו לקרויהון

ולחצי שבט המנשה נתן משה בבשן
ולחציו נתן יהושע עם אחיהם מעבר הירדן
ימה וגם כי שלחם יהושע אל אהליהם ויברכם
ולפלגות שבטא דמנשה יהב משה במתנן
ולפלגהון יהב יהושע עם אחיהון בעברא
דירדנא למערבא ואף ארי שלחנון יהושע
לקרויהון ובריכנון ויאמר אליהם לאמר
בנכסים רבים שובו אל אהליכם ובמקנה רב

טו רפי מאד בכסף ובזהב ובנחשת ובברזל ובשלמות
הרבה מאד חלקו שלל איביכם עם אחיכם
ואמר להון למימר בנכסין סגיאין תובו
לקרויכון ובבעירא סגי לחדא בכספא ובדהבא
ובנחשא ובברזלא ובלבושין סגי לחדא פליגו
בזת בעלי דבביכון עם אחיכון

וישבו וילכו בני ראובן ובני גד וחצי שבט
המנשה מאת בני ישראל משלה אשר בארץ
כנען ללכת אל ארץ הגלעד אל ארץ אחזתם
אשר נאחזו בה על פי יהוה ביד משה ותבו
ואזלו בני ראובן ובני גד ופלגות שבטא דמנשה
מלות בני ישראל משילו דבארעא דכנען למיזל
לארע גלעד לארע אחסנתהון דאחסינו בה
על מימרא דיי ביד משה ויבאו אל גלילות
הירדן אשר בארץ כנען ויבנו בני ראובן ובני
גד וחצי שבט המנשה שם מזבח על הירדן
מזבח גדול למראה ואתו לגלילי ירדנא דבארעא
דכנען ובנו בני ראובן ובני גד ופלגות שבטא
דמנשה תמן מדבחא על ירדנא מדבח רב
למחזי וישמעו בני ישראל לאמר הנה בנו בני
ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה את המזבח
אל מול ארץ כנען אל גלילות הירדן אל עבר
בני ישראל ושמעו בני ישראל למימר הא
בנו בני ראובן ובני גד ופלגות שבטא דמנשה
ית מדבחא לקביל ארעא דכנען בגלילי ירדנא
דלעיבר בני ישראל וישמעו בני ישראל ויקהלו

את כרמך אשר מאן צרפתיך תגאלו יפהו תרשיש סחרתך יקחמו ויוציאם מימינו וכל הנשאר ואלה מעדים למראה ב וסימ נחמד למראה גדול למראה

ואך ג ב ר״פ פסוקים וחד מציע פסוק וסימנה׃ את הדבר ואך את דמכם לנפשתיכם ואך אם טמאה ה׳ — ידע יט׳ וסימנה׃ אם במרד ואם יעצב מאומה

כל עדת בני ישראל שלה לעלות עליהם לצבא׃ ב
ושמעו בני ישראל ואתכנשו כל כנשתא דבני
ישראל לשילו למסק עליהון לחילא׃
וישלחו בני ישראל אל בני ראובן
ואל בני גד ואל חצי שבט מנשה אל ארץ הגלעד
את פינחס בן אלעזר הכהן׃ ושלחו בני ישראל
לות בני ראובן ולות בני גד ולפלגות שבטא
דמנשה לארע גלעד ית פינחס בר אלעזר
כהנא׃ ועשרה נשאים עמו נשיא אחד נשיא
אחד לבית אב לכל מטות ישראל ואיש ראש
בית אבותם המה לאלפי ישראל׃ ועסרא
רברבין עמיה רבא חד רבא חד לבית אבא לכל
שבטיא דישראל וגבר ריש בית אבהתהון
אנון לאלפיא דישראל׃ ויבאו אל בני ראובן
ואל בני גד ואל חצי שבט מנשה אל ארץ
הגלעד וידברו אתם לאמר׃ ואתו לות בני ראובן
ולות בני גד ולפלגות שבטא דמנשה לארע
גלעד ומלילו עמהון למימר׃ כה אמרו כל
עדת יהוה מה המעל הזה אשר מעלתם באלהי
ישראל לשוב היום מאחרי יהוה בבנותכם לכם ב
מזבח למרדכם היום ביהוה׃ כדין אמרו כל ובענ
כנשתא דיי׳ מא שקרא הדין דשקרתון במימר קדמ׳
אלהא דישראל למתב יומא דין מבתר פלחנא מל
דיי׳ במבניכון לכון מדבחא למרדכון יומא תנ׳נ
דין במימרא דיי׳׃ המעט לנו את עון פעור חס
אשר לא הטהרנו ממנו עד היום הזה ויהי הנגף

בעדת יהוה׃ הזעיר לנא חובא דפעור דלא אדכינא
מניה עד יומא הדין והות מחתא בכנשתא דיי׳׃
ואתם תשבו היום מאחרי יהוה והיה אתם תמרדו
היום ביהוה ומחר אל כל עדת ישראל יקצף׃
ואתון תתובון יומא דין מבתר פלחנא דיי׳ ויהי
אתון תמרדון יומא דין במימרא דיי׳ ומחר על
ג כל כנשתא דישראל יהי רגזא׃ ואך אם טמאה
ב ר״ע פ״ס ארץ אחזתכם עברו לכם אל ארץ אחזת יהוה
ו׳ ב באמצ׳ אשר שכן שם משכן יהוה והאחזו בתוכנו
ב פ״סו ב וביהוה אל תמרדו ואתנו אל תמרדו בבנתכם
לכם מזבח מבלעדי מזבח יהוה אלהינו׃ וברם
אם מסאבא ארע אחסנתכון עיברו לכון לארע
אחסנת עמא דיי׳ דשריא תמן משכנא דיי׳
ואחסינו ביננא ובמימרא דיי׳ לא תמרדון
ובנא לא תמרדון במבניכון לכון מדבחא בר
ב ממדבחא דיי׳ אלהנא׃ הלוא עכן בן זרח מעל
מעל בחרם ועל כל עדת ישראל היה קצף והוא
בפס איש אחד לא גוע בעונו׃ הלא עכן בר זרח
שקרא שקר בחרמא ועל כל כנשתא דישראל
הוה רגזא והוא גברא חד לא מית בחוביה׃
ויענו בני ראובן ובני גד וחצי שבט
המנשה וידברו את ראשי אלפי ישראל׃
ואתיבו בני ראובן ובני גד ופלגות שבטא דמנשה
ומלילו עם רישי אלפיא דישראל׃ אל אלהים
ג יהוה אל אלהים יהוה הוא ידע וישראל הוא
יט ידע אם במרד ואם במעל ביהוה אל תושיענו

בטרם בטרם הדבר אמנה אתם למה יככה בדברים יכבדו תבאהו יעבר איש בער ונצר כי יחסר שמר מצוה ב בו פרגים והסכל — והאחזו ב וסי׳ בה בתוכנו

אלהים יי׳ ג׳ וסימנ׳ זכר ויקרא ארץ וב׳ בפסוק ∴ וליי׳ ב׳ וסימנ׳ מה לכם וליי׳ התשועה ∴ עבדת יי׳ ג׳ דסמיכ׳ וסימנ׳ והיו לעבד כי עד הוא

היום הזה׃ אל אלהים יי׳ אל אלהים יי׳ קדמוהי גלי
וישראל בסופא יידע אם בממרד ואם בשקרא
שקרנא במימרא דיי׳ לא תפרקננא יומא הדין׃
לבנות לנו מזבח לשוב מאחרי יהוה ואם להעלות
עליו עולה ומנחה ואם לעשות עליו זבחי שלמים
יהוה הוא יבקש׃ למבני לנא מדבחא למתב מבתר
פלחנא דיי׳ ואם לאסקא עלוהי עלתא ומנחתא
ואם למעבד עלוהי נכסת קדשין קדם יי׳ הוא
יתבע׃ ואם לא מדאגה מדבר עשינו את זאת
לאמר מחר יאמרו בניכם לבנינו לאמר מה לכם
וליהוה אלהי ישראל׃ ואם לא מיצפא מפתגם
עבדנא ית דא למימר מחר יימרון בניכון
לבננא למימר לית לכון חולק במימרא דיי׳
אלהא דישראל׃ וגבול נתן יהוה בינינו וביניכם
בני ראובן ובני גד את הירדן אין לכם חלק
ביהוה והשביתו בניכם את בנינו לבלתי ירא
את יהוה׃ ותחומא יהב יי׳ ביננא וביניכון בני
ראובן ובני גד ית ירדנא לית לכון חולק במימרא
דיי׳ ויבטלון בניכון ית בננא בדיל דלא למדחל
מן קדם יי׳׃ ונאמר נעשה נא לנו לבנות את
המזבח לא לעולה ולא לזבח׃ ואמרנא נעביד
כען לנא למבני ית מדבחא לא לעלתא ולא
לנכסת קדשיא׃ כי עד הוא בינינו וביניכם ובין
דרתינו אחרינו לעבד את עבדת יהוה לפניו
בעלותינו ובזבחינו ובשלמינו ולא יאמרו
בניכם מחר לבנינו לאמר אין לכם חלק ביהוה׃

ותכון כל עבדת ∴ וליי׳ ב׳ וסימנ׳ מה לכם וליי׳ התשועה ∴

ארי סהיד הוא ביננא וביניכון ובין דרנא בתרנא
למפלח ית פלחנא דיי׳ קדמוהי בעלותנא ובנכסתנא
ובנכסת קדשנא ולא יימרון בניכון מחר לבננא
למימר לית לכון חולק במימרא דיי׳׃ ונאמר
והיה כי יאמרו אלינו ואל דרתינו מחר ואמרנו
ראו את תבנית מזבח יהוה אשר עשו אבותינו
לא לעולה ולא לזבח כי עד הוא בינינו וביניכם׃
ואמרנא ויהי ארי יימרון לנא ולדרנא מחר
ונימר חזו ית דמות מדבחא דיי׳ דעבדו אבהתנא
לא לעלתא ולא לנכסת קדשיא ארי סהיד הוא
ביננא וביניכון׃ חלילה לנו ממנו למרד ביהוה
ולשוב היום מאחרי יהוה לבנות מזבח לעלה
למנחה ולזבח מלבד מזבח יהוה אלהינו אשר
לפני משכנו׃ חס לנא למחטי קדמוהי למימרד
במימרא דיי׳ ולמתב יומא דין מבתר פלחנא
דיי׳ למבני מדבחא לעלתא למנחתא ולנכסת
קדשיא בר ממדבחא דיי׳ אלהנא דקדם משכנה׃
וישמע פינחס הכהן ונשיאי העדה
וראשי אלפי ישראל אשר אתו את הדברים
אשר דברו בני ראובן ובני גד ובני מנשה וייטב
בעיניהם׃ ושמע פינחס כהנא ורברבי כנשתא
ורישי אלפיא דישראל דעמיה ית פתגמיא
דמלילו בני ראובן ובני גד ובני מנשה ושפר
בעיניהון׃ ויאמר פינחס בן אלעזר הכהן אל
בני ראובן ואל בני גד ואל בני מנשה היום
ידענו כי בתוכנו יהוה אשר לא מעלתם

כי יהוה המעל הזה אז הצלתם את בני ישראל
מיד יהוה: ואמר פינחס בר אלעזר כהנא לבני
ראובן ולבני גד ולבני מנשה יומא דין ידענא
ארי בינגא שריא שכינתא דיי דלא שקרתון
במימרא דיי שקרא הדין בכין שיזבתון
ית בני ישראל מיד מימרא דיי: וישב פינחס
בן אלעזר הכהן והנשיאים מאת בני ראובן ג
ומאת בני גד מארץ הגלעד אל ארץ כנען
אל בני ישראל וישבו אותם דבר: ותב פינחס ג
בר אלעזר כהנא ורברביא מלות בני ראובן ומלות
בני גד מארעא גלעד לארעא דכנען לות בני
ישראל ואתיבו יתהון פתגמא: וייטב הדבר
בעיני בני ישראל ויברכו אלהים בני ישראל
ולא אמרו לעלות עליהם לצבא לשחת את ד
הארץ אשר בני ראובן ובני גד ישבים בה:
ושפר פתגמא בעיני בני ישראל ובריכו
קדם יי בני ישראל ולא אמרו למסק עליהון
לחילא לחבלא ית ארעא דבני ראובן ובני גד
יתבין בה: ויקראו בני ראובן ובני גד למזבח כי
עד הוא בינתינו כי יהוה הוא האלהים: וקרו
בני ראובן ובני גד למדבחא ארי סהיד הוא
בננא ארי יי הוא אלהים: ויהי מימים רבים ג פ
אחרי אשר הניח יהוה לישראל מכל איביהם
מסביב ויהושע זקן בא בימים: והוה לזמן
יומין סגיאין בתר דאניח יי לישראל מכל בעלי
דבביהון מסחור סחור ויהושע סיב על ביומין:

ב ויקרא יהושע לכל ישראל לזקניו ולראשיו ולשפטיו
ולשטריו ויאמר אליהם אני זקנתי באתי בימים:
וקרא יהושע לכל ישראל לסביהון ולרישיהון ולדיניהון
ולסרכוהי ואמר להון אנא סבית עלית ביומיא:
ואתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה אלהיכם
לכל הגוים האלה מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא
הנלחם לכם: ואתון חזיתון ית כל דעבד יי אלהכון
לכל עממיא האלין מן קדמיכון ארי יי אלהכון
מימריה מגיח לכון: ראו הפלתי לכם את הגוים
הנשארים האלה בנחלה לשבטיכם מן הירדן
וכל הגוים אשר הכרתי והים הגדול מבוא השמש:
חזו דפליגית לכון ית עממיא דאשתארו האלין
באחסנא לשבטיכון מן ירדנא וכל עממיא
דשיצית וימא רבא מעלני שמשא: ויהוה
ו אלהיכם הוא יהדפם מפניכם והוריש אתם
חס בסף ג מלפניכם וירשתם את ארצם כאשר דבר יהוה
אלהיכם לכם: ויי אלהכון הוא יתרכנון מן
קדמיכון ויתריך יתהון מן קדמיכון ותירתון
ית ארעהון כמא דמליל יי אלהכון לכון:
טו וחזקתם מאד לשמר ולעשות את כל הכתוב
בספר תורת משה לבלתי סור ממנו ימין
ושמאול: ותתקפון לחדא למטר למעבד ית
כל דכתיב בספר אוריתא דמשה בדיל דלא
ג מל׳ למסטי מנה לימינא ולסמאלא: לבלתי בוא
בסף בגוים האלה הנשארים האלה אתכם ובשם
אלהיהם לא תזכירו ולא תשביעו ולא תעבדם

ולא תשתחוו להם׃ כל דדלא לא תטעון בעממיא
האלין דאשתארו האלין עמכון ובשום טעותהון
לא תדכרון ולא תקיימון ולא תפלחונון ולא
תסגדון להון׃ כי אם ביהוה אלהיכם תדבקו כאשר
עשיתם עד היום הזה׃ אלהין בדחלתא דיי
אלהכון תדבקון כמא דעבדתון עד יומא הדין׃
ויורש יהוה מפניכם גוים גדולים ועצומים
ואתם לא עמד איש בפניכם עד היום הזה׃
ותריך יי מן קדמיכון עממין רברבין ותקיפין
ואתון לא קם אנש קדמיכון עד יומא הדין׃
איש אחד מכם ירדף אלף כי יהוה אלהיכם הוא
הנלחם לכם כאשר דבר לכם׃ גברא חד מנכון
ירדוף אלפא ארי יי אלהכון מימריה מגיח
לכון כמא דמליל לכון׃ ונשמרתם מאד
לנפשתיכם לאהבה את יהוה אלהיכם׃ ותסתמרון
לחדא לנפשתכון למרחם ית יי אלהכון׃ כי
אם שוב תשובו ודבקתם ביתר הגוים האלה
הנשארים האלה אתכם והתחתנתם בהם
ובאתם בהם והם בכם׃ ארי אם מתב תתובון
ותדבקון בשאר עממיא האלין דאשתארו
האלין עמכון ותתחתנון בהון ותתערבון בהון
ואנון יתערבון בכון׃ ידוע תדעו כי לא יוסיף
יהוה אלהיכם להוריש את הגוים האלה
מלפניכם והיו לכם לפח ולמוקש ולשטט
בצדיכם ולצננים בעיניכם עד אבדכם מעל
האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה

אלהיכם׃ מדע תדעון ארי לא יוסף מימרא
דיי אלהכון לתרכא ית עממיא האלין מן
קדמיכון ויהון לכון לתבר ולתקלא ולסיען
נטרן זין לקבלכון ולמשרין מקפניכון עד
דתיבדון מעל ארעא טבתא הדא דיהב לכון
יי אלהכון׃ והנה אנכי הולך היום בדרך כל
הארץ וידעתם בכל לבבכם ובכל נפשכם כי
לא נפל דבר אחד מכל הדברים הטובים אשר
דבר יהוה אלהיכם עליכם הכל באו לכם לא
נפל ממנו דבר אחד׃ והא אנא אזיל יומא דין
באורח כל ארעא ותדעון בכל לבכון ובכל
נפשכון ארי לא בטיל פתגמא חד מכל פתגמיא
תקנא דמליל יי אלהכון עליכון כולהון אתקימו
לכון לא בטיל מנהון פתגמא חד׃ והיה כאשר
בא עליכם כל הדבר הטוב אשר דבר יהוה
אלהיכם אליכם כן יביא יהוה עליכם את כל
הדבר הרע עד השמידו אותכם מעל האדמה
הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם׃
ויהי כמא דאתקימו עליכון כל פתגמיא תקנא
דמליל יי אלהכון עליכון כן ייתי יי עליכון
ית כל פתגמיא בישיא עד דישיצי יתכון מעל
ארעא טבתא הדא דיהב לכון יי אלהכון׃
בעברכם את ברית יהוה אלהיכם אשר צוה
אתכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים
והשתחויתם להם וחרה אף יהוה בכם ואבדתם
מהרה מעל הארץ הטובה אשר נתן לכם׃

והנה אנכי ה׳ וסימנ׳ והנה אנכי עמך הולך היום בקצה המחנה וירדתי לפני ממציא ׳׳ ולצננים ב׳ וסימ׳ אוריתא ולצננים בת יהוש ולצננים

במעבדכון על קימא דיי אלהכון דפקיד
יתכון ותהכון ותפלחון לטעות עממיא
ותסגדון להון ויתקף רגזא דיי בכון ותיבדון
בפריע מעל ארעא טבתא דיהב לכון:
ויאסף יהושע את כל שבטי 24
ישראל שכמה ויקרא לזקני ישראל ולראשיו
ולשפטיו ולשטריו ויתיצבו לפני האלהים:
וכנש יהושע ית כל שבטיא דישראל לשכם
וקרא לסבי ישראל ולרישיהי ולדיינוהי
ולסרכוהי ואתעתדו קדם יי ויאמר יהושע
אל כל העם כה אמר יהוה אלהי ישראל
בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרח אבי
אברהם ואבי נחור ויעבדו אלהים אחרים
ואמר יהושע לכל עמא כדנן אמר יי אלהא
דישראל בעיבר פרת יתיבו אבהתכון מעלמא
תרח אבוהי דאברהם ואבוהי דנחור ופלחו
לטעות עממיא ואקח את אביכם את אברהם
מעבר הנהר ואולך אתו בכל ארץ כנען וארב וארבה ק
את זרעו ואתן לו את יצחק וקריבית ית אבונן
ית אברהם מעיבר פרת ודברית יתיה בכל
ארעא דכנען ואסגיתי ית בנוהי ויהבית
ליה ית יצחק ואתן ליצחק את יעקב ואת
עשו ואתן לעשו את הר שעיר לרשת אותו
ויעקב ובניו ירדו מצרים ויהבית ליצחק ית
יעקב וית עשו ויהבית לעשו ית טורא
דשעיר למירת יתיה ויעקב ובנוהי נחתו

למצרים ואשלח את משה ואת אהרן ואגף את
מצרים כאשר עשיתי בקרבו ואחר הוצאתי
אתכם: ושלחית ית משה וית אהרן ומחיתי ית
מצראי כמא דעבדית ביניהון ובתר כן אפיקית
יתכון: ואוציא את אבותיכם ממצרים ותבאו
הימה וירדפו מצרים אחרי אבותיכם ברכב
ובפרשים ים סוף: ואפיקית ית אבהתכון
ממצרים ואתיתון לימא ורדפו מצראי בתר
אבהתכון ברתכין ובפרשין לימא דסוף:
ויצעקו אל יהוה וישם מאפל ביניכם ובין
המצרים ויבא עליו את הים ויכסהו ותראינה
עיניכם את אשר עשיתי במצרים ותשבו
במדבר ימים רבים: וצעיקו קדם יי ושוי
קבלא ביניכון ובין מצראי ואיתי עליהון ית
ימא וחפנון וחזאה עיניכון ית דעבדית במצרים
ויתבתון במדברא יומין סגיאין: ואבאה אתכם ואביא ק
אל ארץ האמרי היושב בעבר הירדן וילחמו
אתכם ואתן אותם בידכם ותירשו את ארצם
ואשמידם מפניכם: ואעילית יתכון לארע
אמוראה דיתיב בעברא דירדנא ואגיחו קרבא
עמכון ומסרית יתהון בידכון וירתתון ית
ארעהון ושיציתנון מן קדמיכון: ויקם בלק
בן צפור מלך מואב וילחם בישראל וישלח
ויקרא לבלעם בן בעור לקלל אתכם: וקם בלק
בר צפור מלכא דמואב ואגיח קרבא בישראל
ושלח וקרא לבלעם בר בעור למלט יתכון:

שפטים דקדים לשטרים ג וסימ תתן לך ויקרא ויאסף יהושע ״ ויצעקו ז וסימ שטרי נקע מאפל רכב דסיסרא יצילם קרמ יוציאם ויפנו יהודה ואת עשו גבול שע

27

ולא אביתי לשמע לבלעם ויברך ברוך אתכם
ואצל אתכם מידו׃ ולא אביתי לקבלא מן בלעם
ובריך ברכא יתכון ושיזבית יתכון מן ידיה׃
ותעברו את הירדן ותבאו אל יריחו וילחמו בכם
בעלי יריחו האמרי והפרזי והכנעני והחתי
והגרגשי החוי והיבוסי ואתן אותם בידכם׃
ועברתון ית ירדנא ואתיתון ליריחו ואגיחו קרבא
בכון יתבי יריחו אמוראי ופרזאי וכנענאי וחתאי
וגרגשאי חואי ויבוסאי ומסרית יתהון בידכון׃
ואשלח לפניכם את הצרעה ותגרש אותם
מפניכם שני מלכי האמרי לא בחרבך ולא
בקשתך׃ ושדרית קדמיכון ית ערעיתא ותריכת
יתהון מן קדמיכון תרין מלכי אמוראה לא
בסיפך ולא בקשתך׃ ואתן לכם ארץ אשר לא
יגעת בה וערים אשר לא בניתם ותשבו בהם
כרמים וזיתים אשר לא נטעתם אתם אכלים׃
ויהבית לכון ארעא דלא עמלתון בה וקרוין
דלא בניתון ויתיבתון בהון כרמין וזיתין דלא
נצבתון אתון אכלין׃ ועתה יראו את יהוה ועבדו
אתו בתמים ובאמת והסירו את אלהים אשר
עבדו אבותיכם בעבר הנהר ובמצרים ועבדו
את יהוה׃ וכען דחלו מן קדם יי ופלחו קדמוהי
בשלמותא ובקשטא ואעדו ית טעותא דפלחו
אבהתכון בעיבר פרת ובמצרים ופלחו קדם
יי׃ ואם רע בעיניכם לעבד את יהוה בחרו לכם
היום את מי תעבדון אם את אלהים אשר עבדו

מעבר ק׳ אבותיכם אשר בעבר הנהר ואם את אלהי
האמרי אשר אתם ישבים בארצם ואנכי
וביתי נעבד את יהוה׃ ואם ביש בעיניכון
למפלח קדם יי בחרו לכון יומא דין קדם
מן תפלחון אם ית טעותא דפלחו אבהתכון
דמעיבר פרת ואם ית טעות אמוראי דאתון
יתבין בארעהון ברם אנא ואנש ביתי נפלח
קדם יי׃ ויען העם ויאמר
חלילה לנו מעזב את יהוה לעבד אלהים
אחרים׃ ואתיב עמא ואמר חס לנא מלמשבק
ית פולחנא דיי למפלח לטעות עממיא׃ כי
יהוה אלהינו הוא המעלה אתנו ואת אבותינו
מארץ מצרים מבית עבדים ואשר עשה
לעינינו את האתות הגדלות האלה וישמרנו
בכל הדרך אשר הלכנו בה ובכל העמים
אשר עברנו בקרבם׃ ארי יי אלהנא הוא דאסיק
יתנא וית אבהתנא מארעא דמצרים מבית
עבדותא ודעבד לעינינא ית אתיא רברבתא
האלין ונטרנא בכל אורחא דהליכנא בה ובכל
עממיא דעברנא ביניהון׃ ויגרש יהוה את
כל העמים ואת האמרי ישב הארץ מפנינו
גם אנחנו נעבד את יהוה כי הוא אלהינו׃ ותריך
יי ית כל עממיא וית אמוראה יתיב ארעא
מן קדמנא אף אנחנא נפלח קדם יי ארי הוא
אלהנא׃ ויאמר יהושע אל העם לא תוכלו
לעבד את יהוה כי אלהים קדשים הוא אל

החוי והיבוסי ז׳ וסימנ׳ כי ילך מלאכי ושלחתי לפניך החרס ויהי כשמע בהר ותעברו כל העם הנותר דמלכ׳ ... ואת האמרי ד׳ וסימ׳ וכנען ילד וחב ואת הכנעני

קנוא הוא לא ישא לפשעכם ולחטאתיכם׃ ד׳ מל׳
ואמר יהושע לעמא לא תיכלון למפלח קדם
יי ארי אלהא קדישא הוא אל קנא הוא מן קדם
דין דקשוט לא ישבוק לחוביכון ולחטאיכון׃
כי תעזבו את יהוה ועבדתם אלהי נכר ושב
והרע לכם וכלה אתכם אחרי אשר היטיב
לכם׃ ארי תשבקון ית פלחנא דיי ותפלחון
טעות עממיא ויתוב ויבאיש לכון וישיצי
יתכון בתר דאוטיב לכון׃ ויאמר העם אל
יהושע לא כי את יהוה נעבד׃ ואמר עמא
ליהושע לא אלהין קדם יי נפלח׃ ויאמר
יהושע אל העם עדים אתם בכם כי אתם
כב בחרתם לכם את יהוה לעבד אתו ויאמרו
עדים׃ ואמר יהושע לעמא סהדין אתון
ג בנפשתכון ארי אתון בחרתון לכון ית פלחנא
דיי למפלח קדמוהי ואמרו סהדין׃ ועתה
הסירו את אלהי הנכר אשר בקרבכם והטו את
לבבכם אל יהוה אלהי ישראל׃ וכען אעדו ית
טעות עממיא דביניכון ואפנו ית לבכון לפולחנא
דיי אלהא דישראל׃ ויאמרו העם אל יהושע
את יהוה אלהינו נעבד ובקולו נשמע׃ ואמרו
עמא ליהושע ית יי אלהנא נפלח ולמימריה
ג נקביל׃ ויכרת יהושע ברית לעם ביום ההוא
וישם לו חק ומשפט בשכם׃ וגזר יהושע קים
לעמא ביומא ההוא ושוי ליה קים ודין בשכם׃
ויכתב יהושע את הדברים האלה בספר תורת

אלהים ויקח אבן גדולה ויקימה שם תחת האלה
אשר במקדש יהוה׃ וכתב יהושע ית פתגמיא
האלין ואצנע בספר אוריתא דיי ונסיב אבנא
רבתא ואקימה תמן תחות אלתא דבבית מקדשא
דיי׃ ויאמר יהושע אל כל העם
ג הנה האבן הזאת תהיה בנו לעדה כי היא שמעה את
כל אמרי יהוה אשר דבר עמנו והיתה בכם לעדה
פן תכחשון באלהיכם׃ ואמר יהושע לכל
עמא הא אבנא הדא לנא כתרין לוחי אבן
קימא ארי יתה עבדנא לסהדו ארי פתגמיא
דכתיבין עלה מעין כל פתגמיא דיי דמליל
עמנא ותהי בכון לסהדו דלמא תכדבון
כב קדם אלהכון׃ וישלח יהושע את העם איש
לנחלתו׃ ושלח יהושע ית עמא גבר לאחסנתיה׃
ג ויהי אחרי הדברים האלה וימת
יהושע בן נון עבד יהוה בן מאה ועשר שנים׃
והוה בתר פתגמיא האלין ומית יהושע בר
נון עבדא דיי בר מאה ועסר שנין׃ ויקברו
אתו בגבול נחלתו בתמנת סרח אשר בהר אפרים
מצפון להר געש׃ וקברו יתיה בתחום אחסנתיה
בתמנת סרח דבטורא דבית אפרים מצפונא
לטור געש׃ ויעבד ישראל את יהוה כל ימי
ג יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים
אחרי יהושע ואשר ידעו את כל מעשה
יהוה אשר עשה לישראל׃ ופלח ישראל
קדם יי כל יומי יהושע וכל יומי סביא

קנוא ד׳ מל׳ בלישנ׳ וסימנ׳ לא ישא מנעו הסתירו הזכרכם ·· לעדה ג׳ ואנון בשהדותא וסימנ׳ בעבור הנה האבן דיהוש׳ ב׳ בו ·· ויהי אחרי הדברים האלה ג׳

במאה ה̇ וסימנה̇ קשיטה וחב̇ דיהושע ערלות פלשתים וחברו דמשכר מישראל ·· ויכום י̇א̇ וסימנה̇ וירד ויכום וילכוה דדבירה ויתנס ע̇י̇ צ̇בו ויעל ואזבימלך ויתן יי̇

דאוריכו יומין בתר יהושע ודידעו ית כל
עובדא דייי דעבד לישראל ואת עצמות יוסף
אשר העלו בני ישראל ממצרים קברו בשכם
בחלקת השדה אשר קנה יעקב מאת בני חמור
אבי שכם במאה קשיטה ויהיו לבני יוסף
לנחלה ויית גרמי יוסף דאסיקו בני ישראל
ממצרים קברו בשכם באחסנת חקלא דזבן
יעקב מן בני חמור אבוהי דשכם במאה חורפן
והוו לבני יוסף לאחסנא ואלעזר בן אהרן
מת ויקברו אתו בגבעת פינחס בנו אשר נתן
לו בהר אפרים ואלעזר בר אהרן מית וקברו יתיה
בגבעתא דפנחס בריה דאתיהיבת ליה בטורא דבית
אפרים:

סכום הפסוקים שלספר שש מאות וחמשים וששה סימן נוס

ויהי אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל
ביהוה לאמר מי יעלה לנו אל הכנעני בתחלה
להלחם בו והוה בתר דמית יהושע ושאילו בני
ישראל במימרא דייי למימר מן יסק לנא לות
כנענאה בקדמיתא לאגחא קרבא ביה ויאמר
יהוה יהודה יעלה הנה נתתי את הארץ בידו
ואמר ייי יהודה יסק הא מסרית ית ארעא
בידיה ויאמר יהודה לשמעון אחיו עלה אתי
בגרלי ונלחמה בכנעני והלכתי גם אני אתך
בגורלך וילך אתו שמעון ואמר יהודה לשמעון
אחוהי סק עמי בעדבי ונגיח קרבא בכנענאה

ואיש

ואהך אף אנא עמך בעדבך ואזל עמיה שמעון
ויעל יהודה ויתן יהוה את הכנעני והפרזי בידם
ויכום בבזק עשרת אלפים איש וסליקו דבית
יהודה ומסר ייי ית כנענאי ופרזאי בידהון
ומחינון בבזק עסרא אלפין גברא וימצאו את
אדני בזק בבזק וילחמו בו ויכו את הכנעני ואת
הפרזי ואשכחו ית אדני בזק בבזק ואגיחו
קרבא ביה ומחו ית כנענאי וית פרזאי וינס
אדני בזק וירדפו אחריו ויאחזו אותו ויקצצו
את בהנות ידיו ורגליו ואפך אדני בזק ורדפו
בתרוהי ואחדו יתיה וקציצו ית קרצולי ידוהי
ורגלוהי ויאמר אדני בזק שבעים מלכים
בהנות ידיהם ורגליהם מקצצים היו מלקטים
לחם תחת שלחני כאשר עשיתי כן שלם לי
אלהים ויביאהו ירושלם וימת שם ואמר
אדני בזק שבעין מלכין קרצולי ידיהון
ורגליהון מקצצין הוו מלקטין לחמא תחות
פתורי כמא דעבדית כן שלים לי ייי ואיתוהי
לירושלם ומית תמן וילחמו
בני יהודה בירושלם וילכדו אותה ויכוה לפי
חרב ואת העיר שלחו באש ואגיחו קרבא בני
יהודה בירושלם וכבשו יתה ומחוהא לפתגם
דחרב וית קרתא אוקידו בנורא ואחר ירדו בני
יהודה להלחם בכנעני יושב ההר והנגב
והשפלה ובתר כן נחתו בני יהודה לאגחא
קרבא בכנענאה יתיב טורא ודרומא ושפלתא

ויצאו בכלותו בתרי דויהם חס ושארא מל ·· ואת העיר ח̇ וסימ̇ וילחמו על ליש והוספתי דמלכ̇ ומכף דישע בשלח ככה אשבר ונטשתי ואת כל בשין ··